

Békehírnök

2020. május 24.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CXIV. évf. 11. sz.

Telj meg Lélekkel – most!

Gondolatok pünkösdről

„Volt idő, amikor a keresztyény egyház jobban megünnepelte a pünkösdöt, mint a karácsonyt. Könnyebb Krisztus születését megünnepelni, mint újjászületni?! Talán könnyebb megemlékezni az ő világrajöveteléről, mint elindulni a világba az ő üzenetével? Kevesebbe kerül nekünk ajándékokat osztogatni karácsonykor, mint önmagunkat adni pünkösdkor?! Karácsony az Isten velünk létének ünnepe, pünkösd az ő bennünk létének ünnepe! Úgy látszik, inkább csak velünk van ő, mint bennünk?!” (Stanley Jones)

Pünkösd a keresztyénység születésének az ünnepe. Olyan jó, hogy ami kétezer évvel ezelőtt történt nagyban Jeruzsálemben, az most is átélhető kicsiben a saját életünkben, családi, nagy családi (gyülekezeti) életünkben is! Gyökössy Endre sorait idézem:

„Egy német egyházi lapban olvastam: Volt egy nagy konferencia néhány évvel ezelőtt, ahol öt napig csak a Szentlélekről beszéltek: ki ő, hányadik tagja a Szentháromságnak, miként lehet megszorítani, mik a Lélek elleni bűnök. Nagyon bölcs, tudós teológiai előadások hangzottak el. Az utolsó nap délelőttjének vége felé a szünetben egy színes bőrű lelkész – nemzetközi konferencia volt – felállt és hangosan, ragyogó arccal azt mondta:

– Testvérek, fél nap múlva vége a konferenciának. Idáig csak a Szentlélekről beszéltünk. Beszéljünk egyszer már a Szentlélek által!

Énekeljünk, imádkozzunk a Szentlélek által!

És magasba tárva a kezét egy spirituálét kezdett énekelni. A cikkíró szerint mindenkinek könnybe lábadt a szeme, egymás után álltak fel és zümmögtek, mondták, majd együtt zengték azt a spirituálét ki a maga nyelvén, és a Lélek egybehozta az egész konferenciát. Így valóban nemcsak szó esett a Lélekről, hanem érezhetően, kitapinthatóan jelen lett.”

Az evangéliumokból tudjuk, hogy Jézus halála után a tanítványok félelmükben bezárkóztak. Ki és bezárták magukat. A modern ember is pontosan ilyen. Pál Feri találóan fogalmaz:

„Elszakítjuk egymástól magunkat, így kihűlünk, egyre apadó testnedvekkel. Nem könnyezünk, nem verejtékezünk. Hüllösödünk.”

Falakat húzunk egymás közé, bezárkózunk és félünk.

„Úgy tűnik, hogy az összes probléma fölé emelkedik a félelem kérdése. Az emberek félnek attól, hogy elveszítenek valamit: egészségüket, vagyonukat, szeretteiket. Az emberek magától az élettől félnek. A félelem börtönbe terel minket, aztán becsapja az ajtókat!” – írta Max Lucado, és azt gondolom, hogy különösen is aktuálisak szavai ezekben a különleges időkben.

Pontosan ebből szeretne (és tudna is) minket Isten kiszabadítani, hogy ne féljünk tőle se, magunktól se, egymástól se. Gyönyörű ígéretekrol olvasunk a Máté 18,19–20-ban: „Bizony, mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyetértenek a földön mindabban, amit kérnek, azt mind megadja nekik az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” A szümfónia (ebből van a szümfónia szavunk) kifejezést fordították a bibliafordítók egyetértésként. Pünkösd csodája és a Lélek titokzatos munkája, ahogy ezek a korábban kudarcot vallott tanítványok átérték azt, hogy Jézusra, az

(Folytatás a következő oldalon)

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Mert a nekünk adott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is...” (Róm 12,6)

A HÉT GONDOLATA

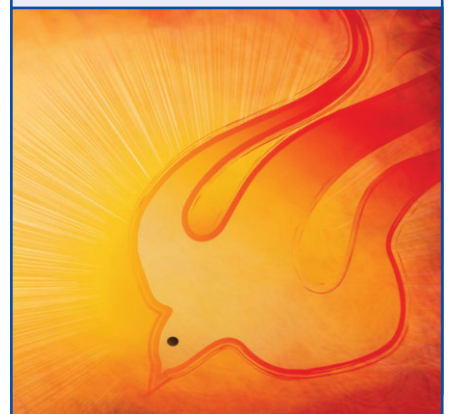
A hit szerint, Isten elgondolása alapján magamat a többiekkel közösségben és szolgálatban tudom látni. Isten országában az a nagy, aki szolgál, nem az, aki magát nagyra tartja. A Szentlélek sokféle képességgel ajándékozott meg minket, így sokféle ajándékot jelentünk Krisztus teste számára. Egyik ajándék sem különb, csak különböző, tehát az ajándék nem tehet különbbé, csak különbözővé. Nem a különb voltom hangsúlyozására kaptam, hanem különböző szolgálatra. (Kotán Béla)

A HÉT GYAKORLATA

A Szentlélek olyan isteni képességekkel ajándékoz meg, amelyeket a szeretettől átitatott szív eredményesen tud használni mások és a közösség erősödésének, fejlődésének szolgálatában. Élünk szolgálva, jóhiszeműen, buzgón, vidáman, a kapott képességeink szerint!

A HÉT IMÁJA

Istenünk, segíts arra bennünket, hogy a Szentlélek jelenléte nyilvánvaló legyen minden megnyilvánulásunkban! Ámen.

Pünkösdi imádság

Drága Szentlélek Isten!

Magasztallak téged, mert
– eljöttél a földre, az emberekhez. Véges korlátok közé szorított testek közé. Jóindulatúak és rosszindulatúak közé. Kedvesek és durvák közé. Nemes szívűek és irgalmatlanok közé.

– nemcsak eljöttél, hanem segítőként vagy jelen az életünkben. Munkálkodszt értünk, és még akkor sem hagyod abba, amikor nem akarnak észrevenni, amikor félreértenek, amikor átírnák a tetteidet, amikor helyetted, de akaratod ellenére nyilatkoznak, amikor parancsolni próbálnak neked, amikor csak a bajban sóhajtanak érted.

– elmész olyan helyekre is, ahová nem hívnak. Beburkolod a szenvedőket és elhagyatottakat, megvigasztalod az arra rászorulókat, a gyerekek és a haldoklók ágya mellett ott vagy.

– benne vagy az örömünkben, és kifényesíted az emberi kapcsolatainkat. Szeretsz örömet adni, bőven méred. Örömet és békeséget raksz oda is, ahol a körülmények ennek a két érzésnek nem kedveznek. Mert a lelkünkbe látsz, tudod, hogy mire vagyunk alkalmasak, mire van szükségünk, és az ajándékokat, amelyeket adsz, mire fogjuk felhasználni, mivé formálnak.

Köszönöm,
hogy életem során mindig velem voltál, és biztos vagyok benne, hogy velem leszel mindig, minden körülmények között.

Kérlek,
hogy amit adsz nekem, ne váljon bennem öncélúvá, hanem kincseim hadd szórjam szét, onnantól pedig hadd bízzam rád, hogy mit cselekszel!

Hálásan és alázattal állok meg előtted, és kérek, hogy tölts be és szentelj meg bennünket!

Ámen.

Mikes Kriszta

Telj meg Lélekkel – most! – folytatás a címloldalról

„Alaphangra” hangolódva, vele és egymással szimfóniában együtt dolgozva valami nagy és szép formálódik. A zilált csoportból gyülekezet született. Nem hibátlan, de miért is várnánk el egy közösségtől azt, aminek mi sem felelünk meg?!...

A tanítványok beleváltoztak pünkösdbbe. Nem megemlékeztek a Lélek munkájáról, hanem átérték. Nem azért, mert elvégeztek valami önsegítő tréninget, önjobbító tanfolyamot, hanem mert betöltötte őket a Szentlélek. Ők pontosan tudták, hogy „Isten Lelke nem jutalom, hanem ajándék” (Roy Hession)! Nem azért töltetett ki rájuk, mert megérdemelték, hanem pontosan azért, mert gyengék voltak, és mérhetetlenül szükségük volt Őrá.

Hadd osszam meg Roy Hession bizonyosságát:

„Volt egy időszak az életemben, amikor úgy éreztem, teljes kudarcot vallottam hívóként. Kezembe akadt az egyik noteszem, és ahogy kinyitottam, szíven ütött egy korábbi feljegyzésem: »Teljetek meg Lélekkel!« – olvastam, mintha maga Isten szólt volna hozzám.

– De Uram – mondtam erre –, kész csőd az életem!

– Tudom – válaszolta –, de telj meg Lélekkel!

– Ilyen hamar a vereség után? – kérdeztem. – Ebből még meg kellene változnom.

– Semmit sem kell előbb tenned – mondta. – Telj meg Lélekkel – most!

– Hogyan telhetnék meg Lélekkel, ha ennyire nyomasztanak a bűneim?

– Jézus vére minden bűntől megtisztít – felelte türelmesen. – Telj meg Lélekkel – most!

Telj meg Lélekkel! – volt a válasza minden kérdésemre. Ezt az üzenetet vártam a legkevésbé Istentől azon a napon. Lehetetlennek tűnt számomra, hogy ilyen mélységből egyszerre oly magasra kerülhetek. Amikor azonban átéltem, hogy a Jézus vérében rejlő erő tökéletesen megtisztít, nem tudtam mást tenni, mint meghajtani a fejem, és elfogadni Isten kezéből a megtisztulást és a Szentlélek teljeségét. Gazdag áldásban volt részem azon a napon, és a kegyelem rajtam keresztül másokra is kiáradt.”

A legelső pünkösdi napján a törtek kettéosztották az embereket: voltak, akik megfáradt cinizmussal legyintettek, és voltak, akiket szíven talált az üzenet, és mertek megtérni, merték kérni Istent, hogy könyörüljön rajtuk elfogadva az ő ingyenkegyelmét. Ma sincs harmadik út. Kívánom, hogy jól dönts!

Soraimat *William Booth* szavaival zárom (továbbgondolásra):

„A legveszélyesebb a 20. században az a vallás lesz, ami Szentlélek nélküli vallás. Krisztus nélküli kereszténység. Amelyik bűnbánat nélküli bűnbocsánatot hirdet, megváltást megtérés nélkül.”

Telj meg Lélekkel – most!

Floch Gábor Barnabás

Érettségik a pécsi Széchenyiben

Kutas Józsefet, a Pécsi Széchenyi István Gimnázium igazgatóját kérdeztük az érettségik első pillanataiban. A digitális munkarend az érettségire való felkészülésben a megszokottól eltérő kihívás elé állította a maturáló tanulókat. Ebben az izgalommal teli időszakban osztálytársaik, tanáraik fizikai jelenlétének hiányát a végzősök még jobban érzik.

– Hogyan készülnek a diákok nálatok az érettségire?

– Lelkiismeretesen készülnek az érettségire, sokat tesznek, hogy ez a szokatlan körülmények ellenére a lehető legjobban sikerüljön. Érzik a feladat súlyát, tudják a tét nagyságát! Rendelkeznek a munkarendhez szükséges eszközökkel. Nyolc diákunk kért eszköztámogatást, ezt teljesítettük. Legtöbbjüknek az átállás nem jelentett problémát, a nehezebben boldogulók osztálytársaik, szaktanáraik, osztályfőnökük segítségével jutottak túl a kezdeti nehézségeken. Gulyás János lelkész úrral egyetemben igyekszünk a más jellegű problémákat is orvosolni.

– A tanárok mivel tudták segíteni a vizsgára készülőket?

– A kollégáknak új kihívást jelent ez a szükségszerűség miatt kialakult feladat. Célravezető módszereket kellett találniuk, eddig ismeretlen programokkal kellett szorosabb barátságot kötniük ahhoz, hogy az adott körülmények között minél hatékonyabban tudják felkészíteni tanítványainkat a megmérettetésre. Több energiába telik a tanórákra való felkészülés, a webes alkalmazások (Google Classroom, Meet, Skype, Zoom...) megismerése, használatának elsajátítása, a tananyag átadásának, számonkérésének más formában történő kidolgozása. A kollégák között zökkenőmentesen működik a közös kihívásnak megfelelés: megosztják egymással tapasztalataikat. Igyekeznek a vázlatok átadása mellett, helyett online órákon átadni az ismereteket, segíteni a felkészülést, reagálni a felmerülő kérdésekre, problémákra. Figyelünk arra, hogy ne legyen túlterhelés, de a célokat mégis elérjük, összehangoljuk a különböző tantárgyak házi feladatainak mennyiségét, a számonkérések ütemezését, módokat.

– A diákok összefogásában, egymás segítésében mit lehetett tapasztalni?

– A tanulók között az online térben való kapcsolattartás nem jelent problémát, „digitális bennszülöttek”. Újdonság az, hogy jelenleg nagyobb mértékben segítik egymást e térben is. Facebook-csoportokban rendszeresen konzultálnak, megvitatják a felmerülő problémáikat egymással.

– Hogyan készült fel a gimnázium a rendkívüli helyzetben a vizsgák napjaira?

– Az érettségi vizsgákat a veszélyhelyzet miatt érvényben lévő jogszabályi változásoknak megfelelően szervezzük. Kiemelt figyelmet fordítunk a résztvevők egészségének védelmére. Fenntartónk, a Baptista Szeretetszolgálat, valamint a kormányhivatal hathatós segítségével mindenkinek tudunk biztosítani szájmascskot, védőkesztyűt, kézfertőtlenítési lehetőséget. Önerőből finanszírozzuk az iskola és bútorzatának megfelelő fertőtlenítését.

– Speciális kérések is adódtak?

– Két tanulónk kért és kapott a vonatkozó előírásoknak megfelelően halasztási lehetőséget (ők az őszi vizsgaidőszakban adhatnak számot tudásukról), a többiek megkezdték az érettségi vizsgákat. Sok-sok éves munkánk elismeréseként az emelt szintű írásbelik jelentős része is nálunk zajlik, ezen feladatot is igyekszünk hibátlanul ellátni.

Baptista sajtószolgálat

Mécs László

A Szentlélek ekéi

*Hogy angyalkézből bezárult az Éden
átok morajlik, forr a föld szívében,
s a kéreg tövist, bojtortjánt terem.*

*Az ember itt vergődött rögre esve,
tövis szurkálta lábait sebesre,
s kiszúrta lelke álmódó szemét.*

*S míg könnye hull a föld ugarszívére
a Szentlélek már néhány ezer éve
jár, jár a bojtortjános föld felett.*

*Szánt vihar-venhes titkos paripákon,
ölében mag van, édes álom-mákonny,
s amerre megy, a vak szem mennybe lát...*

*Így jár a földön néhány ezer éve,
megtüzesült emberszív az ekéje,
s évszázados barázda jár nyomán.*

*Akkor van igazi ünnep, piros pünkösöd,
mikor egy vaksi, rögre görnyedt bűnöst,
szántó, izzó ekéje megérint.*

*Az volt a pünkösöd, mikor az a hitvány
gyáván bujdosó tizenegy tanítvány
a Szentlélek tüzes ekéje lett.*

*Az volt a szántás! Végtelenbe vágta
barázdát minden táján e világnak,
és Föld és ember újról álmodik.*

Műsorajánló

Pax Tv

Május 21., csütörtök

19:00

Diafilmek (30 perc)
Gyermekműsor

Május 22., péntek

12:00

Harc a gondolatokért (40 perc)
Baptista prédikációk – Pécel

19:00

Diafilmek (30 perc)
Gyermekműsor

Május 23., szombat

16:30

Tóth Sándor – Pál levele a rómaiakhoz
8. rész (55 perc)
Baptista igehirdetés
Alapige: Róm 2,17–24

19:30

Kukkantó (25 perc)
A Veszprém Tv gyermekműsora

22:00

„Gyönyörködjél az Úrban” (98 perc)
Koncertfilm
A műsor folyamán felcsendülnek a legszebb zsoltafeldolgozások olyan szerzőktől, mint *Händel* és *Kodály*. A zenét értékes tanítások egészítik ki, a bevezető gondolatokat *dr. Szigeti Jenő*, a zárógondolatokat *dr. Tokics Imre* osztja meg nézőinkkel. Közreműködik a Budapest Terézvárosi Gyülekezet Énekkara, vezényel *Oláh Gábor*.

Május 24., vasárnap

15:30

Harc a gondolatokért (40 perc)
Baptista prédikációk – Pécel

17:30

Szentgál (29 perc) Ízörzők
Néprajzi film
Gasztronómiai utazásra invitáljuk a nézőket. Magyarország tájain barangolunk. Megtudhatjuk például, hogyan készítik el a böjti csukát Tihanyban, vagy a savanyú tojást Szentgálban. Az adott tájegység hagyományos ételeinek elkészítésén kívül megismerkedhetünk egy-egy falu történetével és egyéb jellegzetességeivel is. Ha velünk tart, biztosan szert tesz egy-két olyan recept-

(Folytatás a következő oldalon)

Hiszem az örök életet 2. rész

Visszatérve a halálra, ott kellene kezdenünk, hogy mit tudunk mi az életről?

Tulajdonképpen csak akkor tudunk valamit, amikor valaki meghal. Akkor azt mondja az orvos, hogy már nem él. Ennyit tudunk az életről: megszűnik. Tulajdonképpen a halál az egyetlen jele a nem életnek, de hogy mi maga az élet, ki tudja? Senki.

Ezerféle jelét tudjuk az életnek, de az élet titkát, misztériumát még meg sem közelítettük. Az elektromosságról is annyi mindent tudunk, csak egyet nem, hogy mi az elektromosság.

Az életről is annyi mindent tudunk, csak azt nem, hogy mi az élet. Például vegyen elő a kutató biológus két friss tojást, amelyek közül az egyikben nincs életcsíra, a másikban van. Csak úgy ránézésre nem tudja kiválasztani, melyikből lesz csirke, melyikből nem. Majd csak később, amikor a kis csirkeembrió már kezd kialakulni. Hiába boncolja a tojást, sőt benne az úgynevezett csírárt, magát az életet nem találja benne. Egész könyvtárnyi irodalma van ennek, de az élet lényegét, magját meg se közelítették.

Mennyit tudunk mi az életről? Hadd mondjak el erre egy egyszerű hasonlatot! Állok a gyermekem – már most az unokám – akváriuma előtt, ahol ide-oda úszkál néhány hal. Arra gondoltam, hogy ha én most meg tudnám kérdezni azt a három-négy halat abban a félméteres akváriumban, és a halak nyelvével tudnék beszélni, ők meg válaszolni tudnának, megkérdezném, hogy érzik magukat a világban. Elmondanák, hogy az az akvárium az ő világuk. Ahol valamibe beleütődnek, az a világ vége. Ez a világ az ő világuk. S aztán tovább meditáltam: az az akvárium benne van egy szobában, arról már a halak semmit sem tudnak, s a szoba benne van egy házban. Erről még kevésbé tudnak. A ház benne van egy országban, erről a legkevésbé, s az ország benne van egy földrészben. Erről ugyan mit tudnak az akvárium halai? És ez a Föld egy naprendszerben, galaktikában helyezkedik el, és ez is egy kis parányja a kozmosznak, a világmindenségnek, arányaiban pedig, mint egy „csepp az egy vödör vízben”. Ugyan, mit tudnak minderről a halcskák egy akváriumban? Például

az Androméda-ködről. A galaktikák sorozatáról. Még arról a szobáról sem tudnak, amelyben az akváriumuk van.

Hát ennyit tudunk mi az életről. Két évszám közt egy kötőjel a sírkövön. A születés és a halál közti kötőjel az élet. És azt hisszük, hogy ez igaz. Hát ez az „akvárium igazsága”. A négy üveggel. De hogy a falon túl, az átlátszó titokzatos falon túl még mennyi minden van, épp úgy nem tudunk róla mi sem semmit, vagy még annyit sem, mint a halcskák a maguk kis medencéjéről.

De mi valamit mégis tudunk, mert Jézus meghalt a kereszten, aztán hirtelen – valahol, valamiképpen – szétpattant „az akvárium fala”... Hogy dadognak az evangélisták! Kifejezni sem tudják, hiszen nincs is rá szavuk. Ehhez még az összehasonlítás szókincse is kevés. Riadoznak, maguk se hiszik, épp ez az őszinte benne, ez a nagyszerű! De káprázó szemmel látják, hogy egyszer csak ott van, valamin átjön, velük együtt eszik, azután eltűnik, majd megint ott van, negyven napig itt, ott, amott. Pál később úgy írja, hogy pneumatikus, szellemi-lelki testben. Ez is dialektikus, mert hol áttetsző, hol meg halat kér és eszik. Minden és mindig dialektikus még egy másik dimenzióban is. Azután még egyszer – utoljára – összejön a tanítványokkal, beszél velük, szemtől szemben látják, azután egyre kevésbé látják (amit mi mennybemenetelnek nevezünk), eltűnik, azaz átmegy egy sokkal sokkal több és más rétegű dimenzióba, ahonnan sodró erőként (amit mi pünkösdeknek nevezünk) visszajön. Miféle új dimenzióba? Hogy dadogjam én ezt el, a halacska az akváriumban? Egyet tudok, hogy ő eljött, és már nemcsak beszélt, hanem jelzéseket is adott, hogy az „akvárium fala” nem ott végződik, ahol mi gondoljuk.

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17,3) Nem ezt az egyetlen igeverset szeretném most magyarázni, hanem benne egyetlen gondolatot, az örök életet. Erről az elmúlt alkalommal már egyet-mást elmondtam.

4. Azért hiszem az örök életet, mert ez a világmindenség egy csodálatos át-

lényegülést mutat be, Isten ugyanis így teremtette meg. Itt minden átlényegül.

A napokban például fűmagot vetettem el, és tudom, hogy néhány nap múlva azok a kis száraz va-cakok finom kis zöld lándzsákat hoznak. Nézem tavasszal a misztériumot: bújnak a tulipánok, előbb zöld, aztán az egyik sárga, a másik piros, a harmadik cirmos. Miért? Van Mécs Lászlónak – többek között – egy csodálatosan szép verse, mely költői módon érinti ezt a témát. Ebből idézek részleteket:

Kóستolgotom a földet

Végigfutok a kertemen,
csipegetem, ízlelgetem
gyümölcsseit, mind érdekel:
ribizke, málna, meggy, eper.
Mind véges célokkal teremnek,
– de színnel, ízzel szolgálhatnak
az emberben a Végtelennek.

Mind föld volt s földdé lesz megint.
Honnan veszik a csuda-színt,
a különféle zamatot?
A föld ilyet nem adhatott.
Csak – földből nem lesz soha málna!
(...)
Végigfutok barátaim
szaván, szívéén, ábrándjain.
(...)

édes gyümölcsök a barátság
titokzatos karácsonyfáin.

Mind föld volt, s földdé lesz megint.
Honnan veszik a csuda-színt,
a különféle zamatot?
A föld ilyet nem adhatott,
földből nem nő érzelmi élet.
(...)

Végigfutok könyvtáramon,
lapozgatom, „kóستolgotom”
Szent Pált, Ágostont, Szent Tamást,
Dantét, Goethét, Izaiást,

Madáchot. E szellem-titánok
Titok-ország nyitogatói!
Közzöttük háborzongva állok.

Mind föld volt, s földdé lett megint.
Honnan vették a csoda-színt,
a földöntúli zamatot?
A föld ilyet nem adhatott.
A földben észnek magja sincsen.
A földből kisserette őket
a Szellem-ország Napja: Isten!

Ki magyarázza meg nekem, hogy miért? Kipattan egy rügy, és beszél Istenről és az örökkévalóságról. Minden-minden átalakul. Csak én tűnök el? Nem így van ez! Még a materialisták is azt mondják, hogy „az anyag nem vész el, csak átalakul”. Akkor – ahogy ők mondják – a legmagasabban szervezett anyag, az ember tudata elvész? Ha az alacsonyabb rendűek átalakulnak, a legmagasabb rendű még inkább! S ezen a ponton hogyan működik ez a legmagasabban szervezett anyag, a tudat? Úgy, hogy én csak azért tudok erre a gondolatra rájönni, mert ennek a gondolatnak a lehetősége, magja belém (és beléd) van építve: hogy nem a halálé az utolsó szó. Rá kell jönni! Rá lehet jönni. Tovább lehet gondolni.

5. Azért hiszem az örök életet, mert ha valaminek a vége értelmetlen, akkor az eleje meg a közepe is értelmetlen. Hát ez képtelenség! A mi egész életünknek értelme van, mert ha értelme csak az volna, hogy úgyis meg kell halni, akkor kár megszületni, akkor – hadd mondjam így – kár gürizni, verejtékezni, megöregedni, megrokkanni, némely szülőknek fiatalon eltemetnie gyermekét.

Mert ember, gondold meg: hát érdemes egy élni át perelni úgy a léttel, hogy néhány év után, ha vége lesz, csak egy rideg, sötét gödörbe érsz el? Ha nincs tovább, csak ennyi élted bére, egy élet küszködése ennyit ér-e?

Hát értelmetlen dolgokat cselekszik a teremtő Isten? Hát ilyen ostoba volna a világmindenség, a kozmosz? Hogy ebben vannak értelmetlen dolgok, s ebben legértelmetlenebb épp a teremtés koronája, az ember, akit épp a teremtője egyszer csak elpattint, s nincs tovább semmi?

Én ebben az értelmetlenségben nem tudok hinni.

(Folytatjuk)

Balog Miklós

(Folytatás az előző oldalról)

re, amit sokan próbálnak majd megszerezni öntől.

21:00

Fertőző osztály (29 perc)

Portréfilm

Szabó Dénes Kossuth-díjas karnagy mesél életéről, elhivatottságáról, a pályára kerüléséről, a küzdelmekről. A református pap negyedik gyermekeként felnövő zenetanárt a szocialista rendszer számtalan megpróbáltatás elé állította, ám ezek a hátráltatások, mint később bebizonyosodik, csak a helyes útra terelték. A szegedi, miskolci, sárospataki nélkülözések után filmünk főhőse révbe ért, amit halás tanítványok se rege mellett számtalan elismerés bizonyít. A Zákeus Média Centrum filmje.

21:30

Andrew Wommack tanítása (23 perc)

Megváltás

Mi a megváltás? A legtöbb hívő hiszi, hogy a törvény átkától meg lett váltva, mégis arra próbálják rávenni az Istent, hogy cselekedeteik alapján válaszoljon nekik. Miért? Hatalmas különbség van közöttük, ahogy Isten az Őszövetség idején bánt az emberekkel, és ahogy ma, az újszövetségi időben bánik velünk. De hogyan? „Pokolba kerülök, ha megvallatlan bűnnel halok meg?” „Isten válaszol-e olyannak az imájára, aki bűnt követ el?” Ideje, hogy választ kapjunk az efféle kérdésekre. Andrew Wommack ebben a sorozatában pontosan arról beszél, hogy mi a teljes megváltás, és mit tett értünk Jézus a kereszttáldozatával. Ez több, mint teológia, ez maga a gyakorlat!

Andrew Wommack baptista családban nőtt fel a texasi Arlingtonban. Nagyon fiatalon az Úrnak szentelte egész életét. Az azóta eltelt időben egymás után három gyülekezet pásztora volt – majd elkezdte azt a szolgálatot, amire Isten elhívta: a Krisztus testének tanítása az örömhírré, a Jézus Krisztussal való újszövetségi kapcsolat ápolására.

23:50

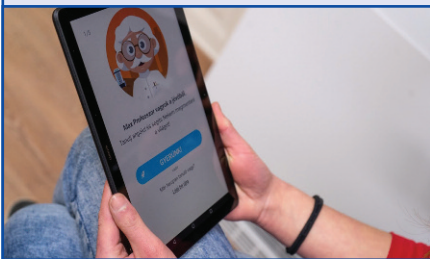
Halottja van mindannyiunknak (31 perc)

Irodalmi műsor
Versek és kórusművek az elmúlásról.

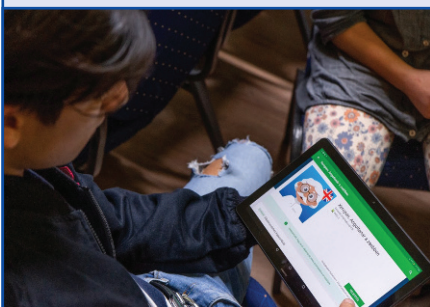
1000 promóciós kód ajándékba

A baptista iskolák diákjai ingyenesen fejleszthetik angoltudásukat a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány és a Xeropan International Kft. támogatásával.

A Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány és a Xeropan International Kft. egyedülálló kezdeményezést indított. 1000 darab promóciós kódot juttattak el a baptista iskolák tanulói és pedagógusai számára, így ingyenesen elérhetővé tették a Xeropan nyelvtanuló alkalmazás pro előfizetői lehetőségeinek használatát. A 17,8 millió forint értékű támogatás célja, hogy a baptista iskolák nyelvtanítása a legkiválóbbá váljon az országban.

Az oktatási mintaprojekt a digitális oktatás új lehetőségeire is ráirányítja a figyelmet. A fiatalok az alkalmazásban „Max professzor” vezetésével tájékozódhatnak, azonban a nyelvtanárok is figyelemmel tudják kísérni a fejlődésüket, így a személyes jelenlét fontossága is meghatározó marad. A nyelvtanulás az alkalmazás segítségével otthonról is hatékonyan megvalósítható, miközben a játékos feladatok nemcsak a szókincset, de a nyelvtani ismereteket is bővítik. A Xeropan a mesterséges intelligencia segítségével támogatja a fiatalok szóbeli készségeinek fejlődését is.

(Folytatás a következő oldalon)

A lelkipendozás és Ézsaiás 2

Az északi királyság (Izrael) Kr. e. 722-ig, a déli (Júda) 586-ig maradt fenn. Izraelben nem volt istenfélő király, Júdában azonban többen is Istennek tetsző vagy részben Istennek tetsző módon uralkodtak, akiknek az idejét vallási ébredés jellemezte.

Ézsaiás könyvének első 39 fejezetében megtérésre hív, ítéletet hirdet a hamis vallási gyakorlat és bálványimádás ellen. Megjövendöli a környező népeket és saját népet sújtó ítéletet, az asszír és a babiloni fogságot, majd Isten népének csodálatos szabadulását, hazatérését is. A Szentlélek által továbbítja Istennek az Immánuel (7,10–16) vagy a Messiás (9,1–6 és 11,1–10) megjelenéséről szóló ígéreteit is.

A könyv következő részeiben a fogságba került néphez szól a próféta. Ekkor a biztatás, az örömteli jövőd, a szabadító ígérete, valamint Isten nagysága kerül előtérbe. Isten hatalmának bemutatásával kezd, amihez képest a „probléma”, a leigázó hatalom eltörpül. Szavai megerősítik a népet identitásában, ahogy szemléletes kifejezéseket is felhasználva emlékezteti hallgatóit, hogy kihez tartoznak, ki az, aki gondot visel róluk, és akinek terve van velük. Olyan képeket használ Ézsaiáson keresztül Isten, amelyek érthetőek, szívhez szólóak voltak: Isten és népe olyan, mint a pásztor és nyája (40,11), Jákob és Izrael olyan kitartóak, mint a sasok (40,31), és ők Isten barátjának, Ábrahámnak az utódai (41,8). Egy 21. századi segítő szándékú beszélgetés, lelkipendozás során is megragadhatja a hallgatókat egy számukra mélyen átélhető kép, hasonlat. Ézsaiás erőteljesen, merészen fogalmaz az ellenséges népekről szólva, ami igen lelkesítően hathatott, felrázhatta fájdalmas kábulatából hallgatóit. Valóban olyan az emberi természetünk, hogy egy-egy fájdalmas esemény hosszabb ideig is képes betölteni elménket, szívünket, és akaratumk mellé külső biztatásra, erősítésre van szükségünk, hogy a nehézségről Istenre tudjuk emelni tekintetünket. Ézsaiás Istentől kapott leleményes szavai mögött a Szentlélek ereje volt a fedezet. A Szentlélek által beszélt, a megjövendölt Szolga irgalmasságával, aki „A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölő mécsest nem oltja el” (42,3).

A vigasztalás és bátorítás vonalát azonban újra és újra megtöri egy-egy figyelmeztetés, ítélettel mint következménnyel való fenyegetés, valamint a már bekövetkezett csapások indoklása (42,14–25; 43,22–28; 44,9–20; és 48,1–11), illetve Isten Babilont és a többi népet sújtó haragjának kifejezése (47. fejezet és 51,4–8). Az 55. rész nagyszerű ígéretére és vigasztalására is féltő intelem vegyül. Mózes IV. könyvében is ismétlődően elhangzik a felszólítás: Emlékezz vissza... De vigyázz, ne feledkezzél el Istenedről... El ne feledkezz Istenedről. Óvást találunk a felfuvalkodástól, a magabizó gondolkodástól is: föl ne fuvalkodjék szíved... ne gondolkozz így magadban: a magam igazságáért hozott be ide engem az Úr... (4Móz 8–9). Mózeshez hasonlóan Ézsaiás is számol az emberi természet eredendő hajlamával, amikor a legfenségesebb ígéreteket figyelmeztetésekkel és Isten dicsőségének bemutatásával szakítja meg. Ékes példa erre: „Én, az Úr elhívtalak az igazságért” (42,6), majd „Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak” (42,8).

Ézsaiáshoz hasonlóan a jó lelkipendozó nem táplál illúziókat az emberi természettel kapcsolatban, ezért nem ígérget felelőtlenül, és gondot fordít rá, hogy a másik ember felelősségérzetét felébressze, illetve ébren tartsa, esetleges passzivitásából, dermedt lelkiállapotából pedig kimozdítsa. Példa erre a 42,24–25. versek, amelyeket azonban Ézsaiás elszigetelten, kiragadva a szövegösszefüggésből bizonyára nem mondott volna fogságban gyötrődő honfitársainak. A Szentlélek az igazság Lelke, és az irgalmasság is, ahogy Jézus teljes volt kegyelemmel és igazsággal (Jn 1,14). A leleplezést követően újabb bensőséges szeretetüzenet következik „De most így szól az Úr” kezdettel (43,1–7), ami önmagában is egy csodálatos örömhírt közvetít: Bármit követtetek el, Isten szerető Atyátok marad. Isten vigasztalása, bátorítása olyan lelket melengető, szeretete olyan feltétel nélküli a hozzá fordulókhoz, mint egy édesanyáé. Szerepel is ez a kép Ézsaiás próféciai között (66,13).

Mennyivel más egy édesanya hittől, reménnyel, gyermekébe és annak jövőjébe vetett erős bizalommal kimondott ítélete, vagy a tőle

jövő büntetés, mint egy pusztán haragos indulatból származó kifakadás, fenyegetés! De mit kezdhetett Ézsaiás, és mit kezdhet a lelkigondozó a benne megjelenő negatív érzelmekkel? Jakab így fogalmaz: „*Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, mert az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát.*” (Jak 1,19-20)

Jób barátai hét napig némán ültek mellette, látván nyomorúságát, fájdalmát. Úgy gondolom, ez a tragikus helyzethez illeszkedő és – különösen a 21. századi élettempóhoz mérve – óriási emberi teljesítmény. Ma is igaz pedig, hogy sokszor nincs „instant” megoldás, „villám” vagy gyorstalpaló lelkigondozás. Fontos az időtényező, az „együtt” érzésre hagyott idő, hogy a valódi együttérzés megjelenhessen. Néha a csendes részvét és egy-egy szívből jövő gesztus a legtöbb, amit tehet a lelkigondozó is.

Lényeges, hogy a csendes időszakot követően a próféta nem a saját szavaival áll elő, és nem saját indulatait szövi bele a próféciába. Talán ahhoz is kellett Isten megtisztító munkája, hogy Ézsaiás így közvetíthesse Isten és népe között (Ézs 6,4-7). Ahogyan Nátán példázatán és szavain (2Sám 12,1-14) keresztül Isten szólalhatott meg és ébresztette bűnbánatra Dávidot, úgy Ézsaiás is Istentől kapott nyelvi képességekkel és megfogalmazással érhetett csak célra. A mindennapi tapasztalat és a pszichológiai kutatások is igazolják, hogy saját akaratumk rákényszerítésének mindenféle szándéka belső ellenállást vált ki a másiktól, a „segíteni” akarót pedig frusztrálja. Bámulatatosan össze cseng ez azzal, hogy Isten a saját képére és a vele való kapcsolatra alkotott meg minket. Ő jogosult és ő képes formálni az embert.

Ha kiemeljük a 40-44. szakaszokat, akkor a már említett pásztor és nyája, valamint a megrepedt nád és füstölgő mécses metaforái mellett további hatásos nyelvi eszközöket találhatunk: a föld népei mint sás-kák (40,22), Izrael népe mint az elenség ellen bevethető cséplőszán (41,14), és Isten mint elszánt harcos (42,3.13). Abban az időben ezek a fogalmak mindenki számára ismertek voltak. Egy mai lelkigondozói kapcsolatban természetes, hogy a mai időkhöz és a segítséget igénylő ember életkorához, szóhasználatá-

hoz, szakterületéhez igazodik nyelvhasználatunk, a szeretet és a Szentlélek összehangoló munkájának köszönhetően részben tudatlanul is. Érdemes erre tudatosan is odafigyelni.

Ézsaiás úgy beszél, mint aki egy a nép közül, ennek nyelvi megjelenési formáival együtt: „*Vajon nem az Úr, aki ellen vétkeztünk?*” (42,24) „*Ki tudja tudunkra adni, hogy mi volt régen?*” (43,9)

Ézsaiás szavai tehát nem egy „messziről jött ember” betanult sémái. Élő kapcsolatban volt a néppel, látta és szenvedte aktuális állapotukat. Ennél fontosabb, hogy élő kapcsolatban volt Istennel, aki a népet a legjobban ismerte, és aki szükségletüknek és szándékának megfelelően ihlette a próféta szavait.

Ha feltette valaki a provokatív kérdést, hogy milyen jogon mondott olykor igen kemény dolgokat hallgatóinak (pl. 43,22-24; 44,9-20), akkor könyve alapján meg is válaszolhatjuk: amilyen jogon az anya inti, fenyíti gyermekét, hiszen a teremtető és szerető Isten az, akitől megbízatását és a felkészítést kapta (Ézs 6). Édesanya módjára vigasztal, biztat, bátorít, és az ígéretek édességébe csomagolja a „keserű pirulát”, a dorgálást, feddést. Újra és újra ismétli Isten szeretetének nyilatkozatait (41,8-16; 43,1-7; 44,1-8.21-26). A modern agykutatás és tanuláskutatás megállapításával összhangban áll az ihletett módszer (melyet csodálatosképpen magyar nyelvünk hagyománya is közvetít az „ismétlés a tudás anyja” szólásban). Ézsaiás emlékeztet Isten nagyságára, múltbeli cselekedeteire, ami segít bízni a jövőre nézve is (43,16-17). A próféta azzal is lelkesíti, aktivizálja hallgatóit, hogy a nép feladatairól, felelősségéről is szól: megbízatása és kiváltsága az Istennel helyreállt örömteli bensőséges kapcsolatban (41,9-10; 43,1; 44,1-5.21-23) áldásul lenni a népeknek, hirdetni Isten dicséretét, építeni országát (42,6-7; 43,21; 44,27). A Teremtőtől kapott cél – egy kicsinynek tűnő is – hatalmas erőforrássá válhat! A lehetőség adva van, Isten gondoskodott róla, ám a döntés, a választás, az engedelmesség a nép, és személyekre vetítve az egyén felelőssége:

„*Térj hozzám, mert megváltottalak!*” (44,22b)

Kovács Katalin
a BTA korábbi MA-s hallgatója

(Folytatás az előző oldalról)

A magas szintű angol nyelvtudás ma már alapja a továbbtanulásnak és a sikeres munkaerőpiaci elhelyezkedésnek, így kiemelten fontos, hogy segítsük és bátorítsuk a fiatalokat nyelvtudásuk fejlesztésére, hiszen ez alapozhatja meg eredményességüket későbbi pályájukon.

A Baptista Tevékeny Szeretet Misszió Alapítvány mottója: *Te jövőnek hívod. Ő álomnak. Mi célnak.* Hiszünk abban, hogy munkánkkal egyre több gyermeknek biztosíthatjuk, hogy olyan szakmát szerezzen, amit szeret, és amiben sikereket érhet el.

BTESZ

Ökumenikus egyházi lelki segélyvonal

ÖKUMENIKUS EGYHÁZI LELKI SEGÉLYVONAL

Lelki megerősítésre, meghallgatásra, bátorításra mindenkinek szüksége van!

A traumákat nem kell egyedül hordozni!

HÍVJA INGYENES ZÖLD SZÁMUNKAT: +36-80/496-005

A hívásokat lelkipásztorok és lelkigondozók várják mindennap 8 és 20 óra között.

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak...”
Idézet az 50. zsoltárból

Rövid hívők: Magyarországi Baptista Egyház, Magyarországi Evangélikus Egyház, Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátus, Magyarországi Metodista Egyház, Magyar Pünkösdi Egyház

Lelki megerősítésre, meghallgatásra, bátorításra mindenkinek szüksége van! A traumákat nem kell egyedül hordozni!

Hívja ingyenes zöld számunkat: +36-80/496-005. A hívásokat lelkipásztorok és lelkigondozók várják mindennap 8 és 20 óra között. *Részt vevő egyházak:* Magyarországi Baptista Egyház, Magyarországi Evangélikus Egyház, Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátus, Magyarországi Metodista Egyház, Magyar Pünkösdi Egyház.

„Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak...” (Idézet az 50. zsoltárból)

Egy álom

Egy ember, ki a templomba soha nem járt, nejét, midőn őt oda hívta, mindig ezen szavakkal utasította el magától:

– Menj be, és imádkozzál, érettem is, éretted is!

Egy éjjel álmában feleségével együtt meghalt, s a mennyország kapujához érvén kopogtattak, kérvén a bebocsátást. Kopogtatásukra Péter apostol jelent meg, az asszonyt beeresztette, férjét pedig ezen szavakkal utasította el:

– Feleséged önmagáért és teérted megyen be... ha eljárt érted a templomba, a mennyországba is bemehet érted.

Fájdalom, de igaz lesz, hogy sokan fognak az ítélet napján ehhez hasonlóan járni, mert Üdvözítőnk mondja: „Egyik elragadtatik, a másik ott hagyatik.” (Mt 24,41) – Siess azért, és szabadítsd meg lelkedet. Ne várd be a végső órát, mert akkor már talán késő lesz. Hallgasd Isten szavát még ma, és ne keményítsd meg szíved (Zsolt 95,8).

Egy próba

Hol vagyon a ti hitetek (Lk 8,25)?

Egyszer egy keresztyén ember nagyon szomorú és csüggeteg lett, annyira, hogy a kétségbeesés szélén állott. Látván annak szomorúságát, neje meg akarta őtet próbálni, hogy valóban oly kevés hittel bír-e a férje. Azért egy napon egészen gyászba öltözött.

A férfi csak nézi-nézi őt, és gondolja magában: „Ugyan ki halt meg, hogy ezt teszi a feleségem?” Egyszerre csak kérdi nejétől:

– Mondd csak, kérlek, kicsoda halt meg, hogy te ilyen gyászba öltöztél?

– Hát a jó Isten a mennyben – válaszolá az asszony.

– Ugyan te asszony, hogy mondatsz már ilyesmit! Hiszen a mindenható, öröktől fogva és örökké lévő Isten hogyan halhatna meg? Már ilyen beszéd is egyáltalán helytelen. Isten az örök élet.

– Csodálatos dolog – felele erre a nő –, hogy te ezt tudod, és mégis reménység nélkül vagy!

Most aztán az ember észrevette magát, mit akart neje mondani. Ho-

(Folytatás a következő oldalon)

Isten éltesse, Békehírnök! 125 éve szolgálatban

Betegszoba

A kedves ágytakaró

(Egy hitszónok elbeszélése)

A mi kórházunk egy igen értékes ajándékot kapott, mégpedig egy puha, könnyű, meleg ágytakarót, melyen sok bibliai vers és ének-részlet volt kihímezve. Ez a takaró különféle szövetdarabkákból készült, és a világos részeken ott tűndököltek a szent mondatok. Minden beteg azt találta, hogy alatta nagyon kellemesen lehet nyugodni, de némely betegekben más gondolatokat is felköltött ez a takaró, nem csak azt, hogy külsőleg kellemes.

Az első ember, ki azzal takaró-dzott, egy tüdőgyulladásban fekvő beteg volt. Eleinte mitsem vett észre a takaró titkaiból, mert nagyon rosszul volt, de amint magához kezdett jönni, mindinkább foglalkozott a mondatokkal, úgy szemeivel, mint szívében. Eközben felcserélte a takaró láb felé eső részét a felsővel, hogy az alsó részen levőket is tanulmányozhassa. Nézték őt, s ő szintén kijelentette, hogy ezen takarón örömet találja. Különösen ezen mondás, hogy „Krisztus e világra jött a bűnösöket üdvözíteni”, hozta őt gondolkozóba, mellyel sokat talált.

Más ízben olyan ember feküdt alatta, kinek nagy kínokat és nehéz lázt kellett kiállnia. Szemei ezen szavaknál állapodtak meg: „Találtok nyugodalmat a ti lelketeknek...” (Mt 11,29) Magához intett engem, a mondásra mutatott és szóla:

– Prédikátor úr, mondjon nekem erről többet!

És ő talált nyugodalmat teste és lelke számára, s a kórházból való eltávozásakor oly boldognak találta magát, mint soha teljes életében.

Mindjárt ezután egy fiatalember került ezen ágyba, aki több mint 8 napon át eszméletlen állapotban volt. Egyszer azonban észrevettem, hogy összehúzódott és a takarót néhány pillanatig mohón csókolta. Azt gondoltam, hogy lázában teszi

azt, de mégis utána akartam nézni, melyik azon mondás, amelyet ő megcsókolt. S azt találtam, hogy azon a helyen egyáltalában nincs semmi mondat, hanem hogy ez egy darabka sajátos mintájú szövet volt. A beteg fiatalember mély lelki megindulással szemlélte ezt a darabot, szemei megteltek könnyel, és ajkai megcsókolták a takarót újból. Meg voltam győződve, hogy ezt lázából teszi, de azért csendesen közelebb léptem hozzá.

Mikor meglátott engem, kérde:

– Megmondhatná nekem, honnan eredt ez a takaró?

– Egy jó asszony ajándékozta a kórháznak.

– Nem tudja az asszony nevét?

– Nem tudom, de van egy levél, melyet a takaróval együtt kaptunk – egy levél aláírás nélkül.

– Oh kedves prédikátor úr, megláthatnám-e azt a levelet?

– Mindjárt elhozom, majd elolvashatja – válaszoltam neki.

Az ifjú kezei remegtek, ajkai pedig megfihéredtek, amikor a levelet átnyújtottam neki. Megszemlélte azt, és megindulva mondá:

– Ez a levél anyámtól való. Kérem, olvassa elő azt nekem!

A levél így szólt:

„Ezzel együtt küldök önnek egy takarót mondásokkal és versekkel. A kórház ágyai számára készítettem azt, s gondolám, hogy a takaró a beteg testének jót fog tenni, a bibliai mondások pedig a halhatatlan léleknek fognak jót tenni. Kérem a jó Istent, hogy ő ama magasztos szavakra áldását adja!”

Utóirat:

„Az önök városában él az én fi-am, sokat kellett reá gondolnom, mialatt ezen takarón dolgoztam.”

Amint a levélről feltekintettem, láttam, hogy a beteg kezeit szemeire tette. Hallgatagon feküdt. Gondoltam, hogy jót teszek vele, ha most magára hagyom.

Legközelebbi napon elmondá nekem, hogy az a darabka szövet az ő anyja ruhájából való, ő megismerte és a legbensőbbben megindult

látására. Szükségét érezte annak, hogy nyíltan szóljon. Nagyon panaszkodott azon, hogy anyjának oly sok szívbeli fájdalmat okozott. Könnyelmű társaságba jutott, és elfeledkezett Istenről. Ivás, játék, táncz és színház volt az, amelyen szíve csüngött. De íme Isten keze megveré őt betegséggel, és a kórházba vezette, mégpedig azon ágyba, amelyet édesanyjának takarója ékesített. Évek óta volt tőle elszakadva, és íme most ilyen úton fedezi fel nyomát.

„Ez Istennek útja – hangzott lelkeiben. – Isten nem akarja, hogy elvéssz, ő meg akarja hallgatni édesanyád imáit. Azért kopogtat nálad oly erősen.”

A prédikátornak azonnal írnia kellett az ifjú anyjához, mert ő testileg gyenge volt írni, amit különben óhajtott volna megtenni. De egy rövid szöcskát mégis odaillesztett reszkető keze.

És az Úr a megkezdett dolgot továbbfejlesztette. Az ifjú a széles útra, melyen azelőtt járt, többé nem lépett. Isten mondja: „Dolgot szerzél nekem bűneiddel, és fáradságot gonoszságaiddal. De én eltörlöm gonosz cselekedeteidet énértem, és nem gondolok többé bűneidre.”

„De az istenteleneknek nincs békességek.”

(Fr.)

Vasárnapi leczkék

Vasárnap, 1985. június 2-án
Apostolok cselek. 11. r. 1–11

Megtélnék pedig mindnyájan Szentlélekkel.

Mikor Isten megteremtette a földet, hogy ezen földnek ékessége legyen, mondá: „Legyen világosság, és lett világosság.” Vagyis létrehozta a világosságot, ennek törvényeit, a módot, mely által világosság lehet (1Móz 1,3).

Mostan pedig újjászülte az emberiséget. Azokat, kiket kiválaszta. Az a kis sereg, mely Jeruzsálemben egy akarattal együtt volt, s mely az Úr Jézusban való bizodalommal várta az ígéretet, megnyerte teljesen a világosságot. Még pusztá és ékesség nélkül vala, most tehát lón világosság, lelki, mennyei világosság elméjükben és szívökben.

Mikor a világosság, ennek terméshete meg lett teremtve, azután Isten szavára lettek világosító testek: nap, hold és csillagok (1Móz 1,16).

Most, hogy a Szentlélek kitöltött, szintén lettek világosító lények.

Nézzük csak Pétert, kiáll és elkezdi prédikálni, hinti szét a mennyei világosságnak sugarait, és egyszerre meg lett világosítva háromezer lélek. A többiek is mint világosító lények járnak szerteszét, s nyomukban világosság támadt. De először kellett lenni a világosságnak, azután képződni a világító testeknek. Ha a hang nem volna megteremtve, hiába csinálna valaki kürtöt.

Először le kellett jönnie a Szentléleknek, hogy az apostolok és többi tanítványok képesítve legyenek a mennyei dolgok megértésére és az evangéliumnak félelem nélküli hirdetésére.

A Szentlélek ereje kettős tüzes nyelvek alakjában jött le. Jelöl, hogy a mennyei világosságnak minden nép, nyelv és ágazatba kell mennie, hogy az evangéliumnak mindenféle nyelven kell hirdetve lennie, s hogy a hirdető szolalja meg a nép nyelvén, hogy az Úr nem tett különbséget a nyelvek között. Mint a világosság annyi sok színben jelenik meg és megékesíti a földi tárgyakat, úgy az evangélium is minden nyelven hirdetve megékesíti a különböző nemzetségeket.

Mihelyt a Szentlélek kitöltött, a tanítványok azonnal megszólaltak, de azonnal akadtak hallgatók, akik készek és alkalmasak voltak az ige hallgatására.

Elosztás

1. A Szentlélek megígértetése. (Ki által, kiknek?)
2. A Szentlélek ünnepélyes megjelenése. (Mikor?)
3. A Szentlélek elnyerése. (Kik által? Valami földi tudósok, bölcsék vagy hatalmasok nyerték el?)
4. A Szentlélek kitöltése tüzes nyelvek alakjában. (Miért?)
5. A Szentlélek mint mennyei erő és világosság.
6. Különbség a testi és mennyei világosság közt.
7. Lehet-e ékes a föld világosság nélkül? Hát a lélek mennyei világosság nélkül?
8. Az Úr Jézus e földön mint Szentlélekkel, mennyei erővel teljes járt. Ő az igazi világító lelki nap. Ő maga a világosság.
9. A gúnyolódók (ApCsel 2,13). Sötét tárgyak, melyek a legnagyobb világosság mellett is feketék maradnak.
10. Kik világítanak mostan is?

(Békehiernök, 1895. május 24.)

(Folytatás az előző oldalról)

gyan lehet valaki, akinek hite van, reménység nélkül.

De sok keresztyén van hasonló állapotban, amikor elcsügged és elveszti minden reménységét. De az Úr szava biztat bennünket: „Én meggyőztem a világot.” (Jn 16,33) Így kell nekünk teljesen az Úrban bízunk, mert ő mondja: „Ne félj, mert én veled vagyok, meg ne rettenj, mert én a te Istened vagyok.” (Ézs 41,10)

(Közli: Lucza Pál Kis-Kőrös)

A szeszes ital

Volt egyszer egy részeges ember, akit emiatt a lelkész megintett s megdorgált, amire amaz gúnymosollyal így felelt:

– Valóban azt gondolja, tisztelendő úr, hogy a szeszes ital kiűzi a Szentleket az én szívemből?

– Nem – felelt a lelkész –, mert a maga szívében még nem lakik a Szentlélek.

E szavakkal igazán fején találta a szeget a lelképásztor. És ez így van, hogy ahol sok borral vagy szeszes italokkal élnek az emberek, ott a Szentlélek nem lakik (Ézs 5,11–12).

Kérdések

1. Ki volt az az ember, ki angyalokat fogadott szállásra?

2. Hogy hívták azt a szökevényt, aki elszökött urától, de ismét visszajött?

(Közli Cz. L. Ócsa)

3. Ki tüszentett hetet halála után?

(Közli Balassa Péter Dömsöd)

4. Melyik versben van írva 6720 számárról?

5. Hol van az megírva, hogy egy ember parancsolta magát verni az ő felebarátjának az Úr beszéde szerint?

(Közli Lucza Pál Kis-Kőrös)

6. Hol van egy jó leczke a nagy alvók számára?

(Közli Zutkó Ágnes)

7. Melyik napon engedett Isten az ember szavának?

8. Ki ölt meg halálával több embert, mint egész életében?

(Közli Almási Eszter és Duzmat Judith)

9. Melyik király felől szólott az Úr ilyen szóval, hogy számár temetésével temettetett el?

(Közli Pumuk Pál)

(Békehiernök, 1895/6)

**„Megelégítem
hosszú élettel”
Mónus Dániel lelki-
pásztor kilencvenéves**

Mónus Dániel lelkipásztor a nyírvideki Pátróhán született 1930. május 20-án.

Fiatal gyermek volt, amikor falujukban is elindult a baptista misszió. Sallay László evangélista hirdette az igét. Édesanyja és édesapja is hallgattak a szóra, és Krisztus követésére indultak el. Dániel is egy pátróhai evangelizáción döntött, és 1947 pünkösdjén ő is ott állt a tuzséri Tisza-parton, amikor hitének vallomására Kozák Sándor lelkipásztor beme-ritette.

1953-ban kezdte el Budapes-ten a Teológiai Szemináriumot.

A győri körzet meghívását követően 1957 októberében Csetényben fogadta őt a körzet testvérisége, majd 1958. február 16-án Téten avatták lelkipásztorrá, és kezdték el feleségével, a rákospalotai Nagy Ágnessel a szolgálatot.

1963-ban a csömör-cinkotai körzetben folytatta a lelkipásztori munkát.

Bekapcsolódva a közép-magyarországi egyházkerület vezetésébe sok gyülekezetben megfordult.

1978-ban lett Kiskőrösön a gyülekezet lelkipásztora, ahol nyugdíjazásáig szolgált. Otthonosan mozgott a szeretetház idősei között is. Mint nyugdíjas lelkipásztor Csömörrre költözött és

(Folytatás a következő oldalon)

Ébredés a Nyírvideken ...és a Mónus családban

A Tisza felső folyásánál mindkét par-
ton kicsiny házakban élt a szabolcsi nép.
Még igazán meg sem virradt, már moz-
golódni kezdett a tehéncsorda. Ki-ki a ma-
ga jószágát hajtotta ki legelni. Néhányan
egész nap kint maradtak, vigyáztak az ál-
latokra. Asszonyok és férfiak is voltak kö-
zöttük. Számos háznál a legértékesebb va-
gyon a család tehene volt, amelyet nap
mint nap kihajtottak az árokpartra. Fon-
tos megélhetési forrás volt a tehén, a csa-
ládok egyik alapvető élelemét biztosította
a friss tej.

A háború utáni éveket élte az ország,
mindenütt szegénység volt, a mindenna-
pok kényszere sokak figyelmét a városok fe-
lé irányította. A szabolcsiak közül is sokan
gondoltak erre, de legtöbben még ragasz-
kodtak a szülőföldre, igyekeztek a Tisza-
part szeretett tájain boldogulni.

Am a szükség nemcsak a megélhetés
területén jelentkezett, lelki sivárság is győ-
törte a Nyírvidek lakóit. Dombrádon, Ci-
gándon, Tiszakanyáron, Pátróhán és a
környező falvakban is a kis házak fölé ma-
gasodtak a templomok tornyai, leginkább a
fehér falú, egyszerű református templomo-
kéi, de a nép lelki szárazságban tengette
mindennapjait. Ekkoriban már itt is, ott is
hallani lehetett a hívőkről, akik komolyan
vették a Bibliát, és néhány szóbeszéd arról
szólt, hogy boldogak is vele.

A környéken először Dombrádon in-
dult el a baptista hívők missziója. Gyalog
jöttek Nyíregyháza felől, hogy elbeszéljék
az embereknek az evangélium jó hírét.
Dombrádon is voltak már követői az „új
hitnek”. A nyíregyházi biztonságtévők,
élükön Sallay prédikátorral, onnan igye-
keztek Pátróha felé. Az úton gyalogoltak,
amikor árokparton beszélgető asszonyokat
pillantottak meg, akik teheneikre vigyáz-
tak. Szerény eledelüket, a pattogatott kuko-
ricát eszegették, amikor a missziós lelkü-
lű Sallay prédikátor odaköszönt és megszó-
lította őket. Szeretetteljes hangja egészen
másként csengett a füllükben, mint a falu
papjáé. Arról beszélt, hogy Pátróhán a
Jámbor család házában tanulmányozzák
májd a Bibliát, akik az iskola szomszédsá-

gában laknak. Hívta, hogy jöjjenek el, szí-
vesen látják őket. Az asszonyok érdeklődés-
sel hallgatták a prédikátor szavait, és egyre
csak arról beszéltek egymás között, hogy el
kellene menni és meghallgatni a prédi-
kátort.

Az asszonyok között ott volt Mónus
Gyuláné is, aki különösképpen élénk ér-
deklődést mutatott, és elhatározta, elmegy
Jámborék házához, akiket ismert, és meg-
hallgatja, mit is akar mondani ez a város-
ból jött prédikátor.

A nap végeztével a kis gulya is hazafe-
lé tartott, kolompjaik hangja messze elhal-
latszott. A nap is már majdnem lebukott,
amikor a lomhán andalgó tehenek befordul-
tak a kapukon. Mindegyik tudta, hova kell
mennie. A poros úton utánuk bandukoltak
a jószágait terelő asszonyok, és hazafelé
menve egymást biztatták, hogy menjenek
el a Jámbor-házhoz. Mindegyikük a férjét is
el akarta hívni.

Mónus Gyuláné alig várta, hogy haza-
érjenek a tehenekkel, és sietett elmondani a
hírt.

– Apjuk! – szólította meg a férjét. – Is-
tentisztelet lesz a Jámborék házában, men-
jünk el, meghívott a prédikátor.

Vele volt Révész Zsigmond is. – Őt
ismerték a faluból. A többi asszony is ter-
vezte, hogy elmegy a férjével.

Vasárnap délután többen is készülőd-
tek, hogy elmennek Sallay prédikátort
meghallgatni, Mónusné meg csak szölon-
gatta a férjét, aki egy kemény alkattú ember
volt.

– Apjuk! Kérlek, menjünk el – szólt is-
mét.

– Én ugyan nem megyek – válaszolta.

– De hát mindenkinek ott lesz a férje,
csak nem hagyod, hogy azt gondolják, öz-
vegyasszony vagyok!

A kemény férj, Mónus Gyula végül
beadta a derekát.

– Elkísérek – mondta –, de csak kívüli
maradok. Az iskola mellett megállók.

A Jámbor-házban Sallay prédikátor ol-
vasta az igét. Fennhangon szólt a Bibliá-
ból. A kis szobában zengett az evangélium,
a hallgatók úgy szívták magukba az ige

üldítő üzenetét, mint a Nyíroidék homokos földje az esővizet. Később megszólalt az ének is: „Aki akar, jöjjön, hangzik a szó”, majd egy másik: „Jöjjetek, vígan zengjünk el, Isten szeret”. Először úgy tűnt, hogy az ablakon át kiszűrődő ének hangjait csak a vasárnap délutáni elnéptelenedett utca kopottas kövei hallják meg, de az egyre inkább visszhangra talált Mónus Gyula szívében. Azon vette észre magát, hogy egyre közelebb megy. Előbb az ablak alatt figyelt, majd az ajtófélfának támaszkodva azt vette észre, hogy nem tud parancsolni érzelmeinek, és hullanak a könnyei. Ekkor már bement az ajtón belülre, és úgy hallgatta az evangélium életváltoztató üzenetét, amely ezen a délutánon elindította benne a megtérést.

Hazafelé indultak. Csendben, kimért léptekkel mentek. Gondolataikban egyre csak a hallott ige motoszkált, majd egy idő után először a feleség szólalt meg.

– Apjuk! Nagyon érintett engem ez a beszéd. Igaza van!

Nem sokkal azután a férj is megszólalt: – Te, én is így éreztem.

És mire hazaértek a hosszú úton, elsőként egymásnak vallották meg, hogy döntöttek Jézus Krisztus mellett.

Hazaérve azután a gyermekeknek is elmondták, hol jártak, és azt is, ami velük történt.

Másnap, ahogy mindig tette, Mónus gazda befogta a teheneket, és kocsival mentek ki a mezőre. Mónus Gyulát nem hagyta nyugodni az, amit az előző nap délutánján hallott, szívében tovább munkálkodott Isten Lelke az evangélium szavai által. Épp egy nagyot zökkent a kocsí, a tehenek is megrázták a fejüket, amikor útközben megszólalt.

– Anyjuk! Ha már így van, hogy döntöttünk, én szakítok az előbbi életem szokásaival – és ezzel megállította a kocsit. Előkerült a lajbi zsebéből a pipa. Nem akármilyen volt az, mert a szenvedélyére áldozott. Veszállyt a kocsiról, és engedve a belső hangnak, a kerek alátette a drága pipáját. Végleg le akart számolni azzal a szenvedéllyel, ami még a régi életéhez kötötte, úgy, ahogy a prédikációban hallotta.

Már indulni akartak tovább, amikor eszébe jutott az a kis bőr dohányszakó, amelyben finom pipadohányt tartott. Mónus Gyula ismét megszólalt.

– Anyjuk! – és ezt hallották a vele levő nagyobb gyermekei is, akik segítettek a mezőn. – Kidobom ezt is, ha nekem nem lehet jó, ne lehessen másnak se – és ezzel széjjelszórta a korábban élvezettel szívott illatos dohányt. Ez a cselekedet volt a végső elhatározás, amelytől kezdve rendszeresen jártak a Jámor-háznál kialakított kis imaházba. Nemsokára a gyermekek is ott szorongtak a Jámor-

ház kis földes imaszobácskájának küszöbén. Lassan, de biztosan alakult át ennek az új, Krisztus-követő családnak az élete.

Sallay prédikátor Krisztusért követségben gyalog járva látogatta rendszeresen a pátróhai törekvőket. Látta az elindult ébredést, bátorította Krisztus melletti döntésükben az új megtérőket, mígnem eljött a bemerítésük napja. Tuzséron mozdult meg a Tisza vize, mintegy tizenötven pecsételték meg hitüket akkor. Köztük volt Mónus Gyula és felesége is.

Egyre csak erősödött a kis pátróhai gyülekezet, amelyet Kozák Sándor kisvárdai prédikátor gondozott tovább. Először Révész Zsigmond bizonyágtétele nyomán tért meg a Jámor házaspár, majd a többiek is megerősödve támogatták a pátróhai gyülekezet életét. A Bravics, Pető, Jámor és Mónus családok voltak a gyülekezet alapjai. Később egy kis hegedűzenekar is kialakult. A szülők példáját egyre inkább követték a gyermekek is.

Egyik alkalommal elhatározták, hogy evangelizációt tartanak. Pátróha egy hosszú falu, a főút mellett található szinte minden ház. A fiatalabbak végigjárták a falut, és mindenkit meghívtak. A hívogatók között volt a Mónus család legfiatalabb gyermeke, Dániel, aki lelkesen kopogtatott az ajtókon. „Jöjjenek a kibérelt iskolába meghallgatni az evangéliumot!” A nyíregyházi Zolcsák nevű ember volt az igehirdető. Tele volt az iskola terme, és zengett az evangélium. A szónok megtérésre hívta a hallgatókat, úgy, mint egykor Jónás Nínivében. „Még negyven nap, de lehet, hogy valakinek csak négy.”

Dániel azon az éjszakán nem sokat aludt. Szívében visszhangzott az ige, és döntött. Alig várta, hogy megvirradjon. Ment is a Jámor-házhoz, ahol már ott volt Sallay prédikátor is. Nekik is elmondta döntését, hogy őszinte változás állt be az életében.

1947 pünkösdjén harmincegy fehér ruhás állt meg a Tisza partján. Sokan összegyűltek annál a „dicső víznél”, ahol korábban a Mónus szülők is bemerítkeztek. Nemsokára csobbant is a Tisza vize Kozák Sándor prédikátor és Mónus Dániel ifjú megtérő által, majd felhangzott Révész Balázs áldáskérő imája is, amit Dániel a térdein csendben, de annál buzgóbban kísért imádságban. „Uram, hallgasd meg most az ő imáját!”

Isten látta a nyíroidéki ébredést. Meghallgatta a fáradhatatlan bizonyágtévket, megáldotta a megtérők őszinte döntését, és nemcsak hívó emberek, hanem lelki munkások is támadtak a baptista misszió számára erről a szegényes, de lelkiekben nagyon meggazdagodott vidékről.

Marosi Nagy Lajos

(Folytatás az előző oldalról)

több gyülekezetben is vállalt ügyintézői szolgálatot. Nyíregyháza, Süllyás és Szentmártonkálta, Szada és Veregyház gyülekezeteiben is szívesen fogadták szolgálatait.

Munkatársa volt a debreceni Dorcas Alapítványnak, és megszervezte Csömör községben a ruhaosztást, valamint létrehozta a Csömöri Családsegítő Alapítványt, amelynek elnöke volt.

(A készülő Baptista lexikonból)

Mónus Dániel lelkipásztor elhivatottként végezte mindvégig a szolgálatát.

Szem előtt tartotta a Teológiai Szeminárium akkori igazgatója, Baranyay Mihály lelkipásztor tanácsát, aki azt mondta tanítványainak:

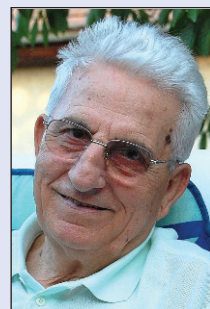
„Ha már nem remeg a térded, akkor már ne is menj föl a szószékre.”

Mónus testvér mindig térden állva indult a szolgálatba, és kérte a Szentlélek vezetését. Ma is vallja, hogy csak így képes a lelkipásztor mindig odaillőt és aktuálisat hallgatói elé tárni.

Szeretettel köszöntjük kerek születésnapja alkalmából, kívánjuk, hogy gyönyörködjék mindenkor – „szép korában” is – az Úr szabadításában, aki megelégtette őt hosszú élettel.

Marosi Nagy Lajos

„Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten! A halandót visszatéríted a porba... Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őröltásnyi idő éjjel... úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás. Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülénk... Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” (A 90. zsoltárból)

A BSZA hírei

Fertőtlenítőszerrel támogat az Unilever Magyarország Kft.: A Baptista Szeretetszolgálat is átvette május 8-án az adományként kapott fertőtlenítőszeret, amelyeket célba juttat. Az Unilever Magyarország Kft. 30 raklapnyi fertőtlenítőszeret ajánlott fel a Szent László Kórháznak, illetve bentlakásos intézményeknek, az adományok május 8-án indultak el Budapestről. *Soltész Miklós* államtitkár, a Nemzeti Humánitárius Koordinációs Tanács elnöke közölte: nagyon fontos a vállalkozások, nagyvállalatok társadalmi felelősségvállalása, s ennek példája az Unilever Magyarország Kft. felajánlása. Az eseményen jelen volt *dr. Szilágyi Béla*, a Baptista Szeretetszolgálat alelnöke is. A Szent László Kórházban négy raklap fertőtlenítőszer maradt, a többi az NHKT tagjai – a Baptista Szeretetszolgálat, a Katolikus Karitás, a Máltai Szeretetszolgálat, a Magyar Vöröskereszt, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezet és a Magyar Református Szeretetszolgálat – osztja szét az országban.

A Dunapack Kft. az adományozás logisztikai feladatait segítette: Hat raklapnyi, összesen 1300 darab, különböző méretű erős papírdobozt kapott a Baptista Szeretetszolgálat a fővárosi székhelyű Dunapack Kft.-től. Az adomány jelentős segítség az adományozási feladatok végrehajtásához. Ebben az időszakban, a szükséghelyzet meghirdetése óta még a korábbinál is nagyon teher hárul a segélyszervezetek dolgozóira, hiszen nem csak a szociális és az oktatási intézményekben kell helytállni, sokan elveszítették munkájukat, és növekedett azok száma, akik rászorulnak a segítségre. A Baptista Szeretetszolgálat programok sorát hajtja végre például a kelet-magyarországi térségben, amelynek során nemcsak

(Folytatás a következő oldalon)

Számomra is menedék

„Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.” (Zsolt 103,8)

Többek között a fenti zsoltárrész első fele jut eszembe, ahogy elkezdem összefoglalni a gondolatokat. Erre támaszkodom ennek a biztonságtételnek a megfogalmazásánál, hiszen csak Isten könyörülő, irgalmas, kegyelmes voltából szólhatunk az ő dolgairól. Másrészt ezt az ígét tapasztaltam meg a Menedék Mamásotthonba való kerüléssel.

A keresztyén értékeket ismertem, a világban dolgoztam. Jézus Krisztussal való személyes találkozásom után új látásmódom alakult ki. A munkahelyemről kiléptem. Elsődlegessé vált számomra, hogy a keresztyén identitásommal megegyező munkát végezzek. A becsület, a hitelesség, az, hogy jó és építő legyen az adott tevékenység, sok munkahelyen nem fő szempont. Hívóként pedig az ember azt képviseli, amit Jézustól vett. A kérdés így az lett bennem, hogy vajon lesz-e munkám? A gondolataim ekkor erősen a családi nevelés jelen nehézségei, szülői szerepek támogatása, illetve az árvakkal való foglalkozás és valamilyen szociális munka körül forogtak. Hogy lesz-e munkám, elég súlyosan nehezedett rám, de ezzel körülbelül egy időben helyezte szívemre Isten azt, hogy mennem kell, elhív otthonról. Több mint 27 évig éltem Somogy megyében, ahol a rokonságom, családom nagy része is.

Amikor Isten szól és hív, az egyértelmű annak, aki hallja. Az is biztos, hogy a megszólított embernek erre csak egy jó válasza van: a teljes engedelmesség. Simonról és Andrásról ezt olvassuk a Bibliában: *„És azonnal elhagyván az ő hálóiakat, követték őt.” (Mk 1,18)* Miután megértettem, hogy mit kell csinálnom, csend következett addig, amíg nem léptem. Nem ismertem a körülményeket, nem tudtam a hogyanokat sem, miként lesz minden. Felköltöztem Budapestre, munka nélkül. Az Úr engem ebben a helyzetben úgy vezetett, hogy ne biztosítsak magamnak előre, ne keressek otthonról állást. Ez Isten ajándéka, ő gondoskodott rólam, hiszen ezzel is ezt a helyet készítette elő. Milyen csodálatos, ahogy Isten válaszol, és látta a munkamorállal kapcsolatos aggodalmaimat is.

Ígéjén keresztül különösen megtámogatott, biztatott, biztosított ígéretei által. A csend szakaszában ezekre kellett gondolnom, ezekbe kapaszkod-

nom, és így, kegyelméből hit által cselekedhettem. A hit és az emberi racionalitás különböző dolgok. Az utóbbi szemmel nem érthetőek a hitből való cselekedetek. *„Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, a ki ő benne bíz.” (Zsolt 34,9)* „És hittek az ő beszédeinek, és énekeltek az ő dicséretét.” (Zsolt 106,12) Boldog és „énekel” az az ember, aki megtapasztalta Atyja szeretetét, hogy ő látta a szükségét, és megadja a szükségést, sőt még azon felül is.

Egy hete laktam Budapesten, az idő alatt nagyon sok minden alakult, épült bennem, de még mindig vesztig kellett várnom. Akkor ismét szólt az Úr, és megadta az „indulót”. A MEKDSZ-levelezőlistán keringett még a már régebben feladott álláshirdetés, amit kedves unokatestvérem „hátha még aktuális” címen elküldött nekem. Remegve, de tudtam, hogy mennem kell, erre az egy helyre kell csak jelentkezni. Ez a bizonyosság Istentől volt, mert az emberi érzések nem ilyen lényegűek. Tehát azt monddhatom, hogy nagyon világos és egyértelmű volt Isten vezetése. Nagyon hálás vagyok.

A felvételi beszélgetéseken pedig szintén megtapasztaltam, hogy az Úrtól van ez, és megerősített. Nagyon sokat jelentett a befogadás, elfogadás, amit megtapasztaltam. A kezdésnél vezetőktől és munkatársaktól kapott tanácsok, biztonságtételek segítettek. Mostanában már olyan megszokott, mintha mindig is itt lettem volna, pedig nemrég még el sem tudtam képzelni, hogy ilyen helyen, atmoszférában dolgozhatok.

A Menedéket úgy élem meg, mint számomra is egyfajta „menedéket”. Ezt egy szent szolgálatnak tekintem. Azt látom és tanulom, hogy naponként Istenünktől várjuk az előrehaladást, arra tanít, hogy lássam meg és értsem, hogy mindeünk tőle van, mindent tőle kérhetünk el alázattal. *„Micsoda az ember – mondom – hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?” (Zsolt 8,5)* „Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jó kedvéből.” (Fil 2,13) Hiszem, hogy a jövő is az ő kezében van. Egyszer hallottam, hogy a csupán sikeres élet és az áldott élet között különbség van, a miénk ez utóbbi! Hála és dicsőség az Úrnak ezért!

Domonkos Júlia
(Baptista Menedék Szolgálat)

Önkéntesek tartják a kapcsolatot az egyedül élő, idős emberekkel

A veszélyhelyzet ideje alatt önkéntesek segítik az ellátottakkal való intenzív kapcsolattartást annak érdekében, hogy valamennyi idős ember könnyebben viselje el a bezártsággal és a kapcsolatok megszűnésével járó időszakot.

Így döntött a nemrégiben Pákozdon logisztikai központot létesített Baptista Szeretetszolgálat is, amely a szükség heteiben a többi nagy segélyszervezettel együtt megfeszített erővel teszi a dolgát. A baptisták egyik intézménye, az Országos Szociális Segítő Központ kész mindent megtenni azért, hogy egyetlen esetben se történhessen meg olyan, hogy az információ hiánya miatt ne legyen megfelelő a gondozás színvonala.

– A helyzet ugyanis megváltozott. A veszélyre való tekintettel például több ellátott azt kérte, hogy a gondozó ne teremtsen vele szorosabb fizikai kapcsolatot – mondta kérdésünkre dr. Heidl Beáta, a szervezet intézményvezetője. – Pedig a hosszú bezártság miatt szoronghat, megjelenhetnek depressziós tünetek, a meglévő demencia felerősödhet. A munkatársak szerint a tájékoztatás, a mentális támogatás és az, hogy a gondozottak kellő, valós információt kapjanak a külvilágban zajló eseményekről, ilyenkor még fontosabb, mint korábban bármikor.

Miért vállaltam?

Fejér megyében a baptisták intézményi családjához tartozó seregélyesi általános iskola három pedagógusa is vállalt ilyen önkéntes telefonos szolgálatot.

Kustán Lászlóné Melinda:

– Nem állt távol tőlem az idősök, egyedülállók segítése, ezért nem éreztem kihívásnak ezt a szolgálatot. Édesapám 23 éves koromban elhunyt, édesanyám egyedül él. Apósomat meg sem ismerhettem, tehát anyósom is egyedül van, tehát ez az élethelyzet nem volt idegen előttem. Négy telefonszámot kaptam, és sokat beszélgetünk, a témáink életszerűek. A mindennapok pozitív és negatív tapasztalatai, az átélt és megélt élmények, a család hiánya, a magány, a betegség, a hit a téma. De ilyenkor nem

csak én beszélek, sok kérdésre válaszolnom kell, s ilyenkor én is megoszthatom az emlékeimet, az érzéseimet. Nagyon jó érzés a segítségnyújtás ilyen módja, hiszen adni így is lehet.

Bíróné Ica:

– Két budapesti hölgy telefonszámát kaptam meg, mindketten 80 éven felüliek. Egyszerű hétköznapi dolgokról szoktunk beszélgetni, nagyon aranyosak, teljesen helyén kezelik az eseményeket – meséli Ica. – Olyan bölcsesség sugárzik belőlük, ami csodálatra méltó. Amikor felvetődött, hogy ki miben tud segíteni, több mindent mérlegeltem. Én sem vagyok már fiatal, a férjem nálam is idősebb, elég sok időt töltök a számítógép előtt, hogy a harmincfős osztállyal tudjam tartani a kapcsolatot. Így azt vállaltam, amihez talán egy kicsit értek is: beszélgetni, ismerkedni emberekkel. Ráadásul édesanyám is idős, tudom, hogy milyen fontos, hogy valaki folyamatosan kapcsolatban legyen másokkal, olyan apróságokról is tudjon beszélgetni, amelyekre korábban nem volt igénye.

Bakos Ilona:

– Miért vállaltam? Azért, mert így tudok ebben a helyzetben másoknak segíteni, ami nekik is, nekem is öröm, a szeretet megnyilvánulása. Három idős emberrel tudtam felvenni a kapcsolatot. Mivel tudták, hogy keresem őket, már várták a hívást. Nyitottak voltak, örültek, hogy van kivel beszélgetniük. Egy kedves történet jut az eszembe... – mondja mosolyogva Ilona. – Szeretem a Kowalsky meg a Vega elnevezésű zenekart, és kiderült, hogy az egyik néni a zenekar egyik tagjának a nagymamája. Így kicsit személyes kötődésem lett hozzá. A második hívásnál már várta, hogy jelentkezsem, és örömmel vette fel a telefont. Úgy gondoltam, hogy az idő, amit velük beszélgetéssel töltök, a járvány után is tartalmasan fér majd el az életemben. Őszinte, szeretetteljes kapcsolatok alakultak ki – az ismeretlenből indulva.

baptistasegely.hu

(Folytatás az előző oldalról)

az adományok célba juttatása, de azt megelőzően a csomagolása jelent szinte állandó logisztikai feladatot. Ebben számít jelentős segítségnek a Dunapack Kft. nagylelkű adománya: a papírdobozokba elsősorban tartós élelmiszer, ruhanemű, fertőtlenítőszeret tartalmazó adományokat lehet összeállítani. A csomagolóanyagot a segélyszervezet új pákozdi logisztikai központjában hasznosítják majd.

A katonák elvégezték a fertőtlenítést a baptista idősotthonokban:

Rendben megtörtént a Baptista Szeretetszolgálat két szociális intézményének, bentlakásos idősotthonának a fertőtlenítése Baranya megye székhelyén, Pécsen. Fertőző sze-

mélyről nincs tudomásunk. A BSZ Szeretotthonában (annak mindhárom telephelyén), valamint a BSZ Országos Segítő Központ Pécsi Gondozási Központjában a Magyar Honvédség 93. Petőfi Sándor Vegyivédelmi Zászlóaljának, illetve a 64. Boconádi Szabó József logisztikai ezredének vegyivédelmi katonái végezték el a fertőtlenítést. Ez egyike volt a humánjárvánnyal kapcsolatban elrendelt legfontosabb központi intézkedéseknek. A két baptista fenntartású intézmény vezetői, munkatársai, szociális gondozói továbbra is mindent megtesznek az idős ellátottak biztonsága érdekében, igazoltan fertőző személyről sem a lakók, sem pedig a munkatársak körében nincs tudomásuk. A szeretotthon és a gondozási központ dolgozói, valamint lakói a járványhelyzettel kapcsolatos szabályokat továbbra is szigorúan betartják, a védőeszközöket rendeltetésük szerint használják. A baptista intézményekben minden eszközzel azért dolgoznak, hogy megvédjék a legjobban veszélyeztetett időseket.

baptistasegely.hu

Hihetetlen történetek Isten hangját hallani csodálatos!

Az evangélisták közül egyik kedvencem Máté evangéliuma. Amikor a talentumok példázatát olvastam, az alábbi kérdés fogalmazódott meg bennem: „Istenem, nem értem, miért baj az, ha a harmadik szolgál, aki csak egy talentumot kapott a gazdájától, félelmében fogta és elásta. Legalább nem költötte el, nem kockáztatott, hogy elveszíti azt az egyet is, így vissza tudja majd adni a gazdájának, amikor az visszajön. Ha a szolgálta elveszítette volna azt, amit rábízta, biztos mérges lett volna a gazdája, és akkor mit szólt volna hozzá?” Ekkor hallottam, amint a bensőmben nevemen szólított a Szent Szellem, és ezt mondta: „Ez a szakasz arról szól, hogy rábíztam valakire az én igém továbbítását, a bizonyosságtételt rólam és az én igémről, ennek ellenére nem tesz bizonyosságot és nem beszél rólam, vagyis nem teszi azt, amit kértem tőle, nem »gazdálkodik« az ige továbbításával jó sáfár módjára. Inkább elássa, elrejtí és nem osztja meg mással az ígéretet, hagyja, hogy csak ő maga meneküljön meg, más pedig elveszen.”

Teljesen megdöbbentem és azt mondtam: „Ó Atyám, már megint ráébresztettél egy nagy hiányosságomra, hiszen én sem osztom meg senkivel az ígéretet és a veled kapcsolatos megtapasztalásaimat!” Körülbelül egy hét telt el, amikor vasárnap a gyülekezetbe vendég lelkipásztor érkezett. Az igehirdetés alapigéje ugyanez a szakasz volt, Máté 25. része a 14. verstől. A lelkipásztor elmondta, hogy az igehirdetésre készülve hasonló kérdéseket tett fel a példázatról Istennek. A válasz, amit ő kapott, pontosan meg egyezett azzal, amit én kaptam.

Örömmel töltötte el bensőmet az a tudat, hogy Isten minden kérdésünkre választ ad, és eszembe jutott egy ének is: „Ki kételkedőn boncolja őt, annak választ nem ad, de a hívó előtt az Úr megfedi önmagát!” Dicsőség legyen érte Istennek, hogy megtapasztalhattam tanítását, útmutatását, azt, hogy ha kérdezzük és kutatjuk őt, ő mindig választ ad!

János Anita

Egy gazdag életút töredékei – Cserepkáék 25. rész

Egy kanadai misszionáriusnő, *Jane Piper* is dolgozott itt a 29-es km-nél. Épített egy 10 x 3 méteres kétszintes cölöpös házat, amit nem tudott befejezni. Csak fél évig bírta a klímát, haza kellett utaznia. *Jánosék* ide érkeztek meg, *Margitka* erről az útról írta: „Amikor ezen vagy, nagyjából felhőkben jársz, nem látod, hogy hol vagy, mindig csak egy kicsi útszakaszt látsz magad előtt. Az Úr adta ezt, hogy így legyen, mert ha én láttam volna mindent előre, akkor nem is mertem volna nekiindulni Capharének.”

A tető megjavítása után a felső szinten alakítottak ki három kis helyiséget. Az alsó szint félíg nyitott, a betegek részére rendelőként funkcionált, este gyülekezeti helyiségként. Egy vashordó (bennre összepakolva orvosi eszközök letakarva) volt a szószek. *Vilches* bácsi veje, *Macedón* testvér volt a kis közösség vezetője, aki nagyon áldott eszköze volt az Úrnak. *Jánosék* beszámolóikban mindig nagyon hálással emlékeztek meg róla, a legnagyobb emberi segítséget tőle kapták. Mindig kész volt a szolgálatra, segítségre, tolmácsolásra. Spanyolul csak a fiatalabbak és az iskolázottak beszéltek, az idősebbek az ősi nyelveken, így tudott segíteni a tolmácsolásban.

Mindenütt nehéz az újrakezdés, de itt a trópuson különösen. Az esős évszakban tömöntelen csapadék esik, de sokszor valóban úgy, mintha dézsából öntenék. Viharok idején agyvelőt tépő mennydörgés, villámlás, utána nedves-párás, fullasztó meleg. A folyók sokszorosára megduzzadnak. A hegyekből lezúduló víztömeg mindent sodor magával, öles fáktól a nagy kövekig. Az utak szinte járhatatlanná válnak. Dúsgazdag a termőföld, egy banántón három-négy erős rostozatú, két-három méter magas törzs neveledik hatalmas, 20–30 kg-os fürtökkel. A Coca cserje leveleit szüretelik, hetente van úgy, hogy kétszer is. Sokáig legálisan termelték, ez a legdrágább és legkeresettebb árucikk, persze nem a termelőknél. Többször háborúztak is érte. A lakosság nagyobb hányada is rája ezt a levelet, kérődznek, mint a szarvasmarhák. Van, akit doppingol, azonban a többség érzéketlen, közömbös arccal jár-ke. Még nagyobb ellenség a csicsa, ami kukoricadarából erjesztett bor. Azt írja *János*: „Igen megnehezít minden nemes törekvést fogyasztóik körében.”

Ebbe ölik örömeiket, bánatukat, az erkölcsi élet ennek következtében igen laza. Korlátlanul születnek és halnak a

csecsemők. Nagy százalékuk írástudatlan, az állam és a különböző missziós társaságok próbálkoznak az iskoláztatásukkal, de kevés sikerrel. Gond az, hogy a gyermekeknek több kilométert kellene gyalogolniuk az ültetvényekről, mire kijutnak az iskolához, és az út is tele van veszéllyel.

Három kis imaház épült itt Chapáren bambuszból csakúgy, mint a házaik. Először ezeken a helyeken kezdték a gyógyító és missziómunkát. Nem volt egyszerű megnyerni a bizalmukat, mivel a babonák és a varázslók tudományában bíznak, sajnos még a keresztények is. Azért hamar híre ment, hogy gyógyulnak az emberek, különösen, amikor a korando, a varázsló feleségét is *Margitka* gyógyította meg. Szívtől szívig lehet eljutni ezekhez az emberekhez leginkább.

Nehéz feladat egyedüli orvosnak lenni, senkivel nem tud konzultálni, mindenben egyedül kell döntenie. *Jánosnak* a karácsony előtti napokban heves vesetáji görcsei voltak, sokat kínlódott vele. *Margitka* adagolta a görcsoldókat, izomlazítókat, fájdalomcsillapítókat, de aggodva gondolt arra, ha műteni kellene, hogyan jutnak ki a városba. Hála az Úrnak, vagy két hét után megszülte a veseköveit.

Járták a falvakat, telepeket. Vezetőikkel megbeszélve egészségügyi központokat hoztak létre, és rendszeresen látogatták őket. Az emberek egyre többen várták az orvost. Sátorlappal körülkerített szabadtéri alkalmatlanság volt a vizsgáló. A füllesztő melegben nagyon kemény munka volt harminc-negyven beteget megvizsgálni, illetve kezelni. A kezeléseket után összejöveteleket tartottak. Sokszor a közösség apraja, nagyja, kutyástól, macskástól jelen volt. *János* kapott segítséget egy teológus, *Humberto Flores* személyében. Ő jól beszélt a kecsua nyelvet, így a trópusi őslakosok felé megkönyítette a szolgálatot. Szépen tangóharmonikázott, és ezzel vonzóbbá tette a fiatalok számára is az együttléte.

Nőttek, szaporodtak a kis közösségek. Ha az éneklésbe belemelegedtek, leállítani sem lehetett őket. *Margitka* fáradtan elvonult, ha volt hová, de *János* ezt nem tehette meg.

Kezdsénnél megkérdezték, kinek milyen gondja, problémája van, mert köztük van az, aki tud segíteni. Imádkoztak ezekért, és a következő alkalomnál többen bizonyosságot tettek, hogy az imádságuk meghallgattatott.

Margitkát hívták a távolabbi telepekre, sokszor éjjel is. Gyakran na-

gyon nehezen tudták megközelíteni, egy darabig autón, aztán gyalogosan, sekélyebb folyókon átgázolva. Sok szülésnél is segített, ahol beavatkozásra volt szükség. Persze petróleumos, kanócos lámpánál vagy elemlámpánál, amelynél nem volt egyszerű a metszést összevarrni. Egy ilyen elakadt szüléshez hívta az útépitők bolíviai orvosa segítségül Margitkát, és ezután már többször is konzultáltak. A gyülekezethez tartozó *Inturiás* testvérnek egy hatalmas golyva volt a nyakán. Csak hátraszegett fejjel, kínos testtartásban tudott létezni, nagyon akadályozta minden tevékenységében. Margitka elhatározta, hogy megműti. Hívta asszisztálni az útépitő kollégát. Összetoltak két imaházi padot, az volt a műtőasztal. A helyi érzéstelenítéssel, egyszerűnek vélt műtét megbonyolódott, több mint két órát vett igénybe. Mikor felállították és megkérdezték, hol fáj, a tarkójára mutatott, ahol a pad megnyomta. Margitka mindig is vallotta, hogy ő csak kezel, műt, de Jézus az, aki gyógyít.

Közele szomszédot megmart egy kígyó. Az igen költséges ellenszérumból, amit saját védelmükre vásároltak, kettőt beadott a sérültnek. Semmilyen tapasztalata nem volt még e téren. Ment konzultálni a közelben lévő kollegához (ugyanis az útépités már a közelükben folyt). Ő elmondta, hogy éppen tegnap volt egy esete innen nem messze, nézzék meg, hogy van. Kortizoninjekciót adott neki. Mikor megtalálták, gyertyák égtek mellette, hatalmasra felpuffadva a megmart végtag, halott volt. Megdöbbenve látták a méreg erejét. Egyik esti összejöveteleken *Barni*, a fiuk kiáltása törte meg az áhítatos csendet: Bibora! Kígyó! Agyoncsapták, hála az Úrnak, nem ejtett sebet rajta, pedig átsiklott a combján.

A vizitről hazaérve betegükhöz a másik két ampullát is beadta. Hipertónikus sóoldattal borogatták a sérült végtagot, és a beteg végül is meggyógyult. Őket azonban nagyon nyugtalanította, hogy szinte semmit sem tudnak a kígyómarásos esetek gyógyításáról. Felutaztak Cochabambába, az egyetemen és a klinikán kutattak, de nagyon-nagyon kevés anyagot találtak erről. Annak ellenére, hogy Bolívia csaknem kétharmada trópus, alig foglalkoztak ezzel a problémával.

A gyermekek Cochabambától mintegy tíz km-re lévő iskolába lettek elhelyezve Carachi-Pampában, ami internátussal rendelkezett. A tanítók erre a szolgálatra vállalkozó misszionáriusok voltak. A tanítás angol nyelven folyt. A gyermekek különböző missziótársulatok küldötteihez tartoztak. A szülők munkaterületeitől függetlenül felelősen tanították és nevelték az új nemzedéket.

Barni még nem volt iskolaköteles, egy ideig lent volt velük a trópusokon. Egy gombás fertőzés miatt őt is ki kellett vinni ebből a klímából. Az igazgatónő hasonló korú leányával szabadon kezdték az iskolai előkészítést. Mikor első osztályos lett, nehezen értette meg, hogy eddig tartott a szabadság, és most már kötelezettségei is vannak.

A fennsíkokról és magaslatokról leköltöztek között sok volt a tuberkulózisban szenvedő beteg. Könnyen fertőzték egymást. Margitka első beteglátogatása, ami szörnyen megdöbbentette, egy ilyen eset volt. Fiatal férfi feküdt a felső szinten nagyon leromlott állapotban, köhögte ki a tüdejét. Mellette kétéves körüli gyermeke tapogott ebben a fertőzött köpedékben. Azt sem tudta, kit mentsen, mihez kezdjen.

Nagyon nagy százalékos a gyermekhalandóság. Hivatalos statisztika nem létezett. Egy mennonita orvos felmérése szerint, aki tőlük 300 km-re dolgozott, 70%-os. Ez elég bizonytalan adat, mert a tizenkét évnél fiatalabbak halálozását nem kellett bejelenteni.

Arnez testvérék ötéves *József*t tuberkulózisos agyhártyagyulladás, milliáris tuberkulózissal eszméletlenül hozták hozzájuk. Előtte született testvérei is mind ebben a betegségben haltak meg. Mivel nem volt kórház, és az 5400 m-es magaslaton át vezető utat nem bírta volna ki, saját otthonukban, *Barni* szobájában kezelték. A kisfiú meggyógyult, szüleinek így számolt be a történekről: „Mit meg nem tettek értem! Képzeltétek, olyan kanállal etettek, ami csupa lyuk volt!” (A villára értette ezt.) A leggondosabb fertőtlenítés után is aggasztotta őket, hogy a saját gyermekeiket is ebbe a szobába kell majd fektetniük.

Nagyon-nagyon kellene a kórház!!!
(Folytatjuk)

Petrik Károly

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY: **Török Sándorné (Félegyházi Katalin)** 86 éves korában, 2019. november 8-án a mennyei hazába költözött. Sok betegség és próbatétel közepette is hűségesen kitartott Krisztusa mellett. Temetésén *Horváth Zsolt* lelkipásztorunk János evangéliuma alapján hirdette az igét: „Az az Istennek tetsző dolog, hogy higgyetek abban, akit ő küldött.”

– **Révész Sándort** 84. életében 2020. január 17-én szólította magához Teremtőnk. 16 éves korában merítette be édesapja, *Révész Sándor* lelkipásztor a Holt-Dunában. 41 évig a mátészalkai gyülekezet tagjaként szolgált, majd 2007-ben a helyi Emmaus Idősek Otthonába költözött. Az Úr hűséges szolgálja rendszeresen hirdette az evangéliumot mind az idősek között, mind a gyülekezetünkben. A szeretetotthonban került sor a gyászistentiszteletre is, ahol lelkipásztorunk prédikált. Vigasztaló igékkel szolgáltak *Tömöri Gábor* és *Révész Árpád* lelkipásztorok, valamint *Szabó Sándor* nyugalmazott református lelkész.

– **Elek Antalné (Kusner Terézia)** hosszú betegséget követően 2020. január 28-án, 74. életében hunyt el. Több éven keresztül férje odaadóan ápolta, akivel 52 éven át éltek boldog házasságban. Temetésén lelkipásztorunk Lukács és János evangéliuma alapján szolgált: „Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztett.”

– **Orosz Lászlót** 81 évesen, 2020. március 15-én hazahívta az Úr. 28 éves korában merített be Hajdúböszörményben, azóta aktívan részt vett a gyülekezeti szolgálatokban, volt vezetőségi tag és az énekkarban évtizedeken keresztül énekelt. Hosszan tartó betegségében felesége és családja ápolta. Temetésén a veszélyhelyzetre tekintettel a szűk család búcsúztatta, gyülekezetünk tagjai otthonaikban emlékeztek meg róla. A gyászolókhöz az Úr ígéjén keresztül lelkipásztorunk szólt.

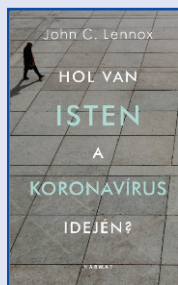
A fájdalom elhordozásához mennyei Atyánk adjon erőt a gyászolóknak!

Könyvajánló

John C. Lennox

Hol van Isten

a koronavírus idején?

Egész korszakunkat meghatározó, különös időket élünk.

Sok minden szertefoszlott, ami biztossá tette életünket, és egyszerre sebezhetőnek érezzük magunkat. A

koronavírus-világjárvány és hatása sokunkat összezavar és felkavar. Hogyan közelítsünk a problémához? Miként birkózhatunk meg vele?

John C. Lennox rövid, mégis tartalmas könyvében a különböző világnézetek fényében vizsgálja a koronavírust, hogy megmutassa, a kereszténység nem csupán magyarázatot ad, hanem reményt is nyújt, amelybe belekapaszkodhatunk.

Ő maga így vall a mű születéséről:

„A világjárvány terjedésének első heteiben kezdtem hozzá a könyv megírásához, de már azóta is sok minden megváltozott – ráadásul igen gyorsan –, és kétségtelenül változni is fog a későbbiekben... Arra hívom a kedves olvasót, hogy úgy forgassa könyvem, mintha egy kávézóban üldögnénk (bár megtehetnénk!), és az íméntette volna fel nekem a borítón szereplő kérdést. Leteszem a kávéscsészémet, és igyekszem őszintén válaszolni. Azt írom le itt, amit ott, a kávézóban felelnék, hogy vigaszt, támogatást és reménységet nyújtsak beszélgetőtársamnak.”

John C. Lennox az Oxfordi Egyetem nyugalmazott matematikaprofesszora, emellett tudományfilozófiával is foglalkozik. Számos nyilvános vitán védte már a keresztény hitet olyan közismert gondolkodókkal szemben, mint Richard Dawkins, Christopher Hitchens és Peter Singer.

A kötet magyarul a Harmat kiadónál jelent meg.

harmat.hu

COVID-19-útmutató gyülekezeteknek

Az MBE gyülekezeteinek

Kedves Testvérek!

2020. május 4-től a kormány a 168/2020 (IV.30.) sz. rendelettel új intézkedéseket vezetett be Magyarországon. Eszerint Budapest és Pest megye területén a korábbi korlátozások érvényben maradnak, viszont az ország ezen kívüli területei esetében részleges nyitást engedélyez. Gyülekezeteink is várakozással tekintenek előre, hogy milyen módon élhetik meg hitüket a következő időszakban, hiszen a kormányrendelet megengedi, hogy a vallási szertartásokat megtartsuk (6 § 1.), ugyanakkor előírja a kötelező védőtávolság (1,5 m) betartását a vallási szertartásokon is (6 § 2.).

Mindennek ismeretében az egyház operatív tanácsa áttekintette az országban a veszélyhelyzet kapcsán kialakult körülményeket mind a gyülekezetekben, mind az intézményrendszerünkben.

Érezzük és magunk is átéljük, hogy mennyire hiányzik a személyes közösség, a testvéri találkozás. Ugyanakkor felelősen szeretnénk segítséget adni mind a gyülekezeteink, illetve az intézmények és fenntartók számára.

Megtárgyalva a kormány döntéseit, és körütekintően figyelembe véve a veszélyhelyzet fennállását, a következő döntést hoztuk:

Az operatív tanács továbbra is helyesnek tartja a veszélyhelyzet alatt kialakult gyülekezeti, istentiszteleti gyakorlatokat, azaz az online istentiszteleteket és a közösségépítés kialakult módját. Nagyra becsljük a gyülekezetek aktivitását és kreativitását ezen a területen. Mindezt várhatóan pünkösdig javasolja fenntartani az ország egész területére.

2020. május 5-én egyeztettünk az egyházkerületek elnökeivel, az Országos Tanács lelkesi és nem lelkesi képviselőivel, akikkel egyetértettünk abban, hogy kérjük a gyülekezeteket, intézményeket a fenti határozati javaslat betartására, vagyis 2020 májusában még sehol ne tartsunk személyes találkozással járó közösségi alkalmakat.

Döntésünkben a feltű szeret van jelen. Tudjuk, hogy gyülekezeteinkben sokan vannak 65 év felett, akik számára sehol sem ajánlott közösségbe menni. Nem tudjuk a COVID-19-koronavírus-járvány alakulásának további folyamatát, ezért elővigyázatosak vagyunk, és imádkozó szeretettel gondolkunk az egész közösségre. Bátorítjuk testvéreinket, hogy tartassanak könyörgések a döntéshozókért, a betegekért, az egészségügyi dolgozókért, intézményeinkért, hogy legyen erejük az ott dolgozóknak, és védelmük a lakóknak.

Az általános rendelkezésekre figyelve egyházunk Országos Tanácsa is ülést tart május utolsó hetében, és akkor hozunk újabb döntéseket.

Megköszönve testvéreink megértését, áldást kívánunk az egyház gyülekezeteire, minden testvérré. Ne felejtjük el megkeresni legalább telefonon azokat, akik nem tudják követni az online istentiszteleteket. Figyeljünk oda a rászorulókra, nyújtsunk segítséget az egyedülállóknak – a szabályok pontos betartásával.

Amennyiben kérdés merül fel, az egyház elnöksége mellett a kerületek elnökei is a testvérek rendelkezésére állnak.

Budapest, 2020. május 6.

Testvéri szeretettel:

Az MBE elnöksége

Vedd vigaszul

Jézus ígérte: „...miután feltámadtam, elöttetek megyek...” (Mk 14,28)

Vedd vigaszul, ha a vírus ijesztgeti most a jövődet:

Jézus ígérete mindig igaz volt, nemcsak a múltban, csak cselekedned kell, amit Ő mondott szeretettel.

Bárhova küld, Ő mindig előtted megy, megelőzve

téged, a tétova embert, hogy kiségsen a bajból, hisz neve is bizonyítja: JÉZUS, a hű Szabadító.

Nincs az a helyzet, nincs az a kín, miben Ő ne segítne.

Ott van a helyszínen Ő, mielőtt a tragédia jönne.

Sőt megmondta előre, hogy Ő él, és te is élsz majd,

ámde örökre, amint Ő, mert a halált lesöpörte végleg a végtelen élet előtt az utadról.

Ennek elérésére is Ő ad életidőt még, hogy megtudd, kit adott, mit adott neked Isten Benne, ki élete árán tett ama drága örökség birtokosává téged, előleget adva a mára. S nem csálhat meg már soha téged ez égi reménység,

mert sem az élet, sőt a halál se szakíthat el attól,

aki legyőzte utolsó ellenségedet is már, és helyet is készített már neked ott, ahol ő van, végtelen élet örök örömeiben, a mennyi honban.

Balog Miklós